

Lélekkel és értelemmel

II.

az új református énekeskönyv

második előkészítő füzete

90 új ének

1. Ó jöjj, ó jöjj, Üdvözítő



1. Ó jöjj, ó jöjj, Üd - vö - zít - ő
Be - tel - je - sült már az i - dő.
Törd át az ég zárt aj - ta - ját
Vár a vi - lág só - várg - va rád.

2. Megnyílt az ég harmatozva,
Megváltónkat hogy lehozza.
Ég felhői, nyíljatok szét,
Hozva Jákób fedelmét!

3. Föld, virulj ki, hadd fakadjon
Viruló zöld völgyön-halmon!
Nyílj ki, földnek szép Virága,
Dávid háza nagy Királya!

4. Ó, fényes Nap, ó, szép Csillag,
Téged vágyunk mi látni csak.
Kelj fel, Napunk, fényességed
Űzze el a sötétséget!

2. Csillagoknak teremője



1. Csil-la-gok-nak Te-rem-tő-je És hí-vek-nek fé-nyes-sé-ge,



Krisztus, minden Megvál-tó-ja, Légy ké-ré-sünk meg-hal-ló-ja!

2. Ki világon könyörülven, Örök halált eltérítven
Meggyógyítád e világot, Hozván néki orvosságot.
3. E világnak alkonyatán, Idejének végét látván,
Dicsőséges Szentlélektől Szűz méhében testet öltél.
4. A te erős hatalmadnak Minden térdek meghajolnak,
Földiek és mennyekiek Úrnak vallják fölségedet:
5. A nap felkél és elnyugszik, A hold szépen fényeskedik,
Csillagok is világolnak, Híven tartják ő útjukat.
6. Szentséges Úr, téged kérünk, Jövő Bíránk és Életünk:
E napokban őrizz minket, Védj Sától híveidet!
7. Hálát adjunk az Istennek, Atya, Fiú, Szentléleknek,
Három személy fölségének, Egymivoltú Istenségnek!

3. Jöjj, áldott nagy Királyunk (RÉ 388)



1. Jöjj, ál-dott nagy Ki-rá-lyunk, szí-vünk csak té - ged vár,
Ú - jítsd meg szent egy-há - zad, a go-noszt űzd el már!



Add i - géd tisz - ta fé - nyét, gyűjtsd fel szí-vünk re-mé - nyét,



Ó, Jé - zus, jöjj hoz - zánk!

2. Ha elcsügged a lelkünk,
Te adsz reménységet,
Ha megfárad a testünk,
Elnyerjük erődet.
Megváltónk arra kérünk,
Védjed, óvjad az éltünk!
Ó, Jézus, jöjj hozzánk!

4. Áldott az egek Ura

Énekelhető a 303. dicséret (Jöjj, népek Megváltója) dallamával is.



1. Ál - dott az e - gek U - ra,



Szent, i - gaz min - den sza - va,



Mert Fi - át, ím, el - küld - te



A mi üd - vös - sé - günk - re.

2. Serege az atyáknak És a szent prófétáknak
Amit kívánt s hirdetett, Ím, mind beteljesedett.
3. Sion üdve, nagy Király, Érettünk a földre száll,
Hogy legyen mi Megváltónk, Istennél közbenjárónk.
4. Jövel, gyengék ereje! Áldlak, üdvöm kútfeje.
Jöjj, egyengesd te magad Én szívemhez utadat!
6. Ó, élet Fejedelme, Ha eljössz ítéletre,
Add, jobboldra juthassak, Mint híved megállhassak!
5. Szállj hozzám, dicső Király, Tőlem soha el ne válj,
Jöjj, tisztítsd meg szívemet, Gyomláljad ki vétkeket!

5. Jövel, jövel, Immánuel



1. Jö - vel, jö-vel, Im - má - nu - el, Csak té-ged á - hit



Iz - rá - el. És hoz-zád só-hajt un - ta - lan, Mert



Is-ten hí-ján hon - ta - lan. Ör - vendj, ör - vendj, ó



Iz - rá - el, Hogy el - jö-vend Im - má - nu - el!

2. Jövel, ó, Jessze vesszeje, És állj a Rossznak ellene!
A mélyből, mely már eltemet, S a tűzből mentsd ki népedet!
Refr. Örvendj, örvendj, ...
3. Jövel, jövel, ó, Napkelet, Hogy megvigasztald népedet:
Törd át a sűrű éj ködét, És oszlasd gyászát szerteszét!
Refr. Örvendj, örvendj, ...
4. Jöjj, Dávid kulcsa, nyisd ki hát Az égi otthon ajtaját,
A mennyországba tárj utat, És rekeszd el a poklokat!
Refr. Örvendj, örvendj, ...
5. Jövel, jövel, ó Adonáj, Ki Sínáj hegyről szólalál,
Hogy törvényt hagyjál népedre, Jöjj, fenségédnek teljébe'!
Refr. Örvendj, örvendj, ...

6. A jöttöd miként várjam



1. A jöt - tőd mi - ként vár - jam, Ho - gyan fo - gad - ja - lak?
Ki min - de - nek - nek vá - gya, ki lel - kem é - ke vagy?



Ó, Jé - zus gyújt e szív - be' Most szent szö - vét - ne - ket, Hogy



ke - res - sem és ért - sem te szent tet - szé - se - det!

2. Ma Sionod hint néked Zöld pálmaágakat,
És én is áldlak téged, Mondván zsoltárokat.
A szívem örvendezve Csak téged dicsőít,
És buzgón zengedezve Hirdeti tetteid.

3. Ó, mit tettél te értem, Mint szerzél örömet!
Nemrég még testem-lelkem Kínok közt szenvedett,
És áldott országodból Én, jaj, kiűzettem;
Te örök jóvoltodból Azt visszanyerhettem.

4. Én rút fogságban voltam, Te megszabadítál,
És voltam gyalázatban, Te felmagasztaltál,
És égi dicsőségre Te magad emeltél,
És örök üdvösségre Te elsegítettél.

5. Az örök fényességből E földre mi hozott?
A szerelmed, mely mennyből Engem itt meglátott!
Mert láttad e világot S a tenger szenvedést:
Otthagynván mennyországot, E földre hoztál fényt.

6. Ezt jól szívedbe véssed, Kit bánat ért vagy gyász,
Kit lelki szenvedésed, Sok bűnöd megaláz!
Ó, ne félj, közel van már A te segítséged,
Mert Jézus, földre szállván, Hozza békességed.

7. Már éjjel-nappal nem kell Azon aggódnotok,
Hogy pislákoló hittel Miként fogadjátok,
Mert önként jön le hozzánk Az élő Szeretet,
Örömet, békét hoz ránk A bűn és baj helyett.

8. Ó, ne féljetez tőle, Bár sok a bűn, a gond,
Hisz elfedezi őket A mi hű Megváltónk!
A megtérő szíveknek Ő üdvösséget hoz,
A benne reménylőknek Ő békességet oszt.

9. Hát ne félj ellenségtől, Se mérges nyilatól:
A szabadítás eljön Az egek Urától!
A győztes Jézus jön már, És győzelmet szerez,
És zúg és zeng a zsoltár, A földön béke lesz.

10. Az Úr ítélni fogja Az öt ítéltet, De kebelére vonja Az őbenne hívót.
Ó, jöjj el, Dicsőségünk, A lelkünk óhajtoz,
Hisz te vagy örökségünk, Hát emelj magadhoz!

7. Áldott az Isten (RÉ 315)



1. Ál - dott az Is - ten, mind-nyá-junk-nak Aty - ja,



Ki az ő né - pét, ím, meg-lá - to - gat - ta,



És meg-vál - tot - ta, mint í - gér - te ré - gen,



Nagy ke-gyel-mé - ben.

2. A szent próféták eleitől fogva
Az Úr Jézusról szóltak álmélkodva;
Bölcsek, királyok, szegények őt várták,
Látni kívánták.
3. Kik a halálnak árnyékában járunk,
Te vagy, ó, Jézus, tündöklő világunk;
Békesség útján, míg a mennybe érünk,
Te vagy vezérünk.
4. Benned jelent meg az Isten kegyelme,
Melyet nem ér föl az emberi elme;
Mert hitünk titka, hogy e földre jöttél,
Testbe öltöztél.

8. Kitárom előtted szívem (RÉ 483)



1. Ki - tá - rom e - lőt - ted szí - vem, Ó, jöjj, légy ven-dé-gem ne-kem,



Üdv és é - let for - rá - sa vagy, Bé - kes - sé - get, e - rőt te adj!



Ha gond és bá - nat por - ba von, Ó, térj be hoz-zám, Jé - zu - som!

2. Jöjj, mert lelkem epedve vár, kegyelmes mennyei Király!
Ragyogtasd áldott Szentlelked e bujdosás völgye felett,
Hogy járjak a Te utadon. Ó, térj be hozzám, Jézusom!
3. Jöjj, Uram, oszlasd a homályt, mely tévelygő elmémre szállt;
Világoljon szövétneked, ha harcomban elcsüggedek!
Bünterhem kerestje ha nyom, ó, térj be hozzám, Jézusom!
4. Jöjj, hív őrizőm, ó, jövel, kegyelmeddel maradj közel;
Ha köd takarja arcomat, nyiss örök hazámba utat,
Hol szent neved magasztalom! Ó, térj be hozzám, Jézusom!

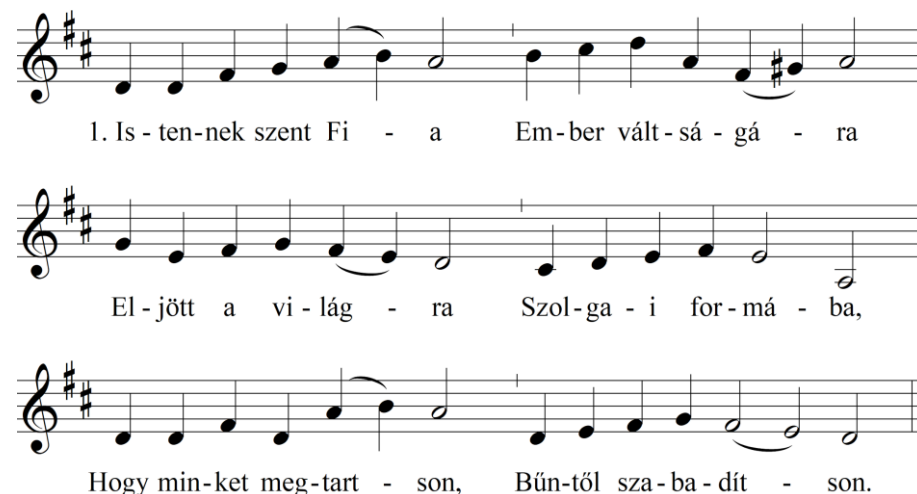
9. Hadd zengjen énekszó (In dulci jubilo)



1. Hadd zeng - jen é - nek - szó, Fel, é - gig uj - jon -
In dul - ci ju - bi - lo, Hadd zeng - jen é - nek -
 gó, Já - szol - á - gyon szuny - nyad Az
 szó,
 é - des Meg - vál - tó, Ott fény - lik ő, az
 új nap, Kit vár - va vár - tunk rég.
 Kez - det ő és vég, Kez - det ő és vég.

2. Mint gyenge gyermek, ő E bűnös földre jő.
 Várva várlak téged, Te mennyből érkező.
 Hozz vigaszt, békességet! Úr Jézus, itt e szív:
 Térj be, egyre hív, Térj be, egyre hív.
3. Ó, lelkem, áldva áldd Megváltód irgalmát!
 Vádolt bűnöd átka, A poklok mélye várt,
 De Jézus, ím, kitárta A mennynek ajtaját,
 S üdvösséget ad, Üdvösséget ad.
4. Új ének merre cseng? Az égi fényben fent
 Kél a halleluja, És ujjong minden szent,
 És szól a hárfa húrja, Az angyalének zeng,
 Bár ott lennék fent, Bár ott lennék fent!

10. Istennek szent Fia



1. Is - ten - nek szent Fi - a Em - ber vált - sá - gá - ra
 El - jött a vi - lát - ra Szol - ga - i for - má - ba,
 Hogy min - ket meg - tart - son, Bűn - től sza - ba - dít - son.

2. Még ma is jön hozzánk, Ma is áldást hoz ránk.
 Tanít kegyelméből, Hogy megtérjünk bűnből,
 Tévelygést elhagyjunk, Igazságban járjunk.
3. Kik őt nem szégyenlik, De örömmel veszik
 Valóságos hittel, Igaz reménységgel:
 Azokat megtartja, Bűnből feloldozza.
4. Kik hitben megállnak, Szolgálván az Úrnak
 Jó igyekezetben, Isten tetszésében,
 Azok nagy örömmel Költöznek innen el.
5. Újra el fog jönni, Ítéletet tenni,
 Amikor a holtak Porukból támadnak,
 És állnak eléje, Hogy őket ítélje.
6. Jézus, szánj meg minket, Készítsd el szívünket
 Józan vigyázásra, Boldog távozásra,
 Hogy hitben halhassunk, És öröme jussunk.

11. Krisztus, Atya Istennek egyetlen egy Fia (RÉ 388)



1. Krisz - tus, A - tyá Is - ten - nek E - gyet - len - egy Fi - a,
Jött kin - csé -ből szi - vé - nek, Mi - ként meg van ír - va:



Ő a haj - na - li csil - lag, Mely fé - nyes - ség - gel vil - log,



S nap - nál szeb - ben ra - gyog.

2. Miértünk emberré lett Időknek végére,
Hogy el ne vesszünk már itt Istennél örökre.
A halált lerontotta, A mennyet megnyitotta,
Éltünk visszaadta.
3. Nevelj ismerettedben És szeretettedben,
Hogy maradjunk a hitben, És járjunk lélekben,
Hogy amit tőled kaptunk, Éár itt megköstölhassuk,
Szüntelen szomjazzuk!
4. Te menny s föld teremője, Atyának ereje,
Uralkodol örökké, Erődnek nincs vége.
Fordítsd tehozzád szívünk, Igazgassad értelmünk,
El ne tévelyedjünk!
5. Jóvoltodért ne ölj meg, Támassz föl kegyesen,
Az óembert te rontsd meg, Hogy az új élhessen!
Boldogan itt a földön És mennyben majd örökkön
Rólad elmélkedjünk!

12. Az esztendő fordulóján



1. Az esz - ten - dő for - du - ló - ján



Ösz - sze - gyűl - tünk mind ez ó - rán;



A - lá - zat - tal le - bo - ru - lunk hál' - a - dás - ra,



Min - den - tu - dó szi - ned e - lőtt szám - a - dás - ra.

2. A múltó év minden napja Kegyelmedet megmutatja:
Testi-lelki bajainkban gyógyítottál,
A halálnak karjaitól oltalmaztál.
3. A mezőket te ruházod, Ég madarát te táplálsz;
Nem engedted elpusztulni árván minket,
És megadtad mindennapi kenyerünket.
4. Könnyeinket szárítgattad, Homlokunkat simogattad;
Ha tévedtünk, a jó útra rátereltél,
Ha elestünk, irgalmasan fölemeltél.
5. Hálásan hát megfogadjuk, Hogy törvényed el nem hagyjuk.
Új esztendő minden napján légy mellettünk,
Kisértéstől, bűn törtétől óvjad lelkünk!
6. Ha majd eljön a végóra, Ajkunk nyílik búcsúszóra,
Hazatérő lelkünket te vidd magaddal
Oda, hol nincs nap, sem éj, csak örök hajnal!

13. Új esztendő virradott



1. Új esz-ten-dő vir - ra-dott, Fé-nyes haj-nal tá - ma - dott,



Jöt-tünk Jé-zust ál - da-ni, Új kö-szön-tőt mon - da - ni.

2. Napokat és éveket Boldoggá csak ő tehet,
Nincsen élet kívüle, Nincsen öröm nélküle.

3. Ha nevében indulunk, Velünk lesz a mi Urunk,
Nyomdokában járhatunk, Tőle áldást várhatunk.

14. Tisztítsd meg szíved (RÉ 337)



1. Tisz - títsd meg szí - ved, Je - ru - zsá - lem né - pe!



Hogy meg - tar - tas - sál, mo - sódj hó - fe - hér - re!



Kar - ma - zsin - szí - nű bú - ne - id - ből tiszt - tulj,



Hogy ki ne pusz - tulj!

2. Szeplőtelen légy a Krisztus napjára, / Mert igen nagy volt váltságodnak ára, / Ártatlan omlott Királyodnak vére. / Térj meg kedvére!
3. Nem járhatsz folyvást annyi undokságban, / Részed így nem lesz mennyek országában. / Vedd fel a harcot, vedd fel a keresztet / Vagy üdvöd vesztet!
4. Élj botlás nélkül, szentül, feddhetetlen, / Vizsgáld a törvényt lelkiismeretben. / Inkább fonj gyarló tested ellen ostort, / Semhogy bemocskold!
5. Tisztítsd meg ajkad oltárról vett szénnel, / Rútat ne illess, mit a lelked szégyell! / Jót cselekedjél mindenekkel bőven, / Minden idődben!
6. Új teremtés vagy: vetkezd le a régit! / Ördög ha üldöz, e világ ha rémít, Csak meg ne hátrálj, maradj meg az újban, / Véled az Úr van!

15. Jöjj, szabadíts meg (RÉ 241)



1. Jöjj, sza-ba-díts meg, ó, ke-gyes Is - ten



a nyo-mo-rú - ság - ból,



Üzd el a ros-z-szat, fé - le-lem át - kát,



vég- ki a kí - nok - ból!

2. Nagy kegyelemmel, ha közeledtél, úgy se figyeltünk rád,
Másokon hányszor nem könyörültünk, s mondtuk a szép imát.
3. Zengve dicsérünk, nem hiszünk benned, mozgat a rossz törvény,
Átkos a szívünk, fegyver a szájunk, elnyel a mély örvény.
4. Ó, szabadíts meg szent Fiad által, vedd el a rontó bűnt,
Moss meg egészen, tiszta öröme, Lelkedet add nekünk!
5. Nyisd meg az ajkunk, tárd ki a szívünk, adj hitet, Úr Isten,
Hogy neved áldjuk, minden időben, szent Fiadért! Ámen.

16. A Bárány hordja csendesen



A Bá-rány hord - ja csen-de-sen föl - di-ek min-den vét - két.
Vál - lal-ja tisz - tán, bűn-te-len bű - nösök bűn-hő - dé - sét.



El - in-dul, hor - doz szenvedést, gúnyt, ha-lált, át - kot, meg-ve-tést,



Nem kí-ván könnyebbsé-get. El - vi-sel, hor-doz bűnt és bajt,



Gol-go-ta fá - ján kint és jajt, Ésszól: El-tű-röm ér - ted!

2. Nincs még ily áldott, hű barát, őt adta Isten nekünk.
Ő az, kit Atyja maga szánt szent váltságdíjnak értünk.
Ó, csodás égi szeretet! Az Atyát arra készítetted, Hogy Fiától megváljon.
S ki előtt ég és föld reszket, Érettünk sírba fektetted Győzni poklon,
halálon.
3. Míg élek, el nem feledem, Jézusom, hű szerelmed,
Átadom szívem, életem. szent hittel átölellek.
Csak rólad zengjen énekem! Te bajban vigasz vagy nekem
És harcban bátorságom. Szomjamat oltó, hús forrás, Árvaságban
legyhívebb társ, Utam bármerre járom.
4. Ha célhoz érek egykoron, s vár örök égi részem,
Hadd legyen véred bíborom, az fedjen el egészen!
Az legyen fénylő koronám, Ha égi trónján vár reám Szent felsége
Atyámnak, Ki veled eljegyzett engem, Hogy égi ékességemben, Mint
jegyesed ott álljak!

17. Felnézek rád, csodás kereszt



1. Fel - né - zek rád cso - dás ke - reszt, hol



szen - ve - dett, s meg - halt az Úr, Ott



kár - nak val - lom kin - cse - met, és



bűsz - ke - sé - gem por - ba hull.

2. Szívem dicsér, mert üdvömrért a Krisztus meghalt ott a fán,
Sok szegényt bünt és szenvedést átvállalt ott a Golgotán.
3. Az ég most csendben földre jó, a menny kitárja bánatát,
Ó, nézd a megtört szenvedőt, rá kintövis fon glóriát.
4. Mit adhatnék kegyelméért? Az összes kincs mind semmiség,
E nagy, csodás szeretetért csak hálás szívem lesz elég.

18. Uram, közel voltam hozzád



1. U - ram, kö - zel vol - tam hoz - zád, Még - is el - sza - kad - tam.



Meg - val - lat - ták hű - sé - ge - met, Ne - ved meg - ta - gad - tam.



Ha - lá - lod - nak har - mad - nap - ján Vá - dol - nak a fē - nyek,



Ha - lá - lod - nak har - mad - nap - ján Sír - va haj - tok tér - det.

- 2 Uram, kerestelek téged, Céltalan futottam:
Csak magamig, másokig, Majd sírodig jutottam.
Haláloznak harmadnapján Megszűnik az átok,
Haláloznak harmadnapján Szívem megtalálod.
3. Uram, taníts hinni benned, Várni új csodára,
Tedd életem hűségessé, Legyen szavam hála:
Haláloznak harmadnapján Zendülnek a fények,
Haláloznak harmadnapján Én is áldlak téged!

19. Mind jöjjetek, örvendjetek



1. Mind jöj - je - tek, ör - vend - je - tek, Nagy ví - gan
é - ne - kel - je - tek! Ím kész már üd - vös - sé - ge - tek.

Refr.: Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu -

ja, Hal-le - lu - ja, Di-csé-rünk Is - ten szent Fi - a!

2. Meghalt, de már feltámadott.
Legyőzött bűnt és bánatot.
Jer, néki hálát mondjatok!
Halleluja...
3. Megvívta már a nagy csatát,
Ki értünk adta önmagát,
Szétzúzta poklok ajtaját.
Halleluja...
4. Isten Fiának zengjete
Ujjongó hálaéneket,
Ki ily nagy jót tett véletek!
Halleluja...
5. Csak téged áldjon énekünk,
Szentháromság egy Istenünk,
A földön s mennyben légy velünk!...
Halleluja...

20. Dicsőség néked, Istenünk



1. Di - cső - ség né - ked, Is - te - nünk! Fi - ad - dal e - gyütt
2. Har - mad - nap, hús - vét haj - na - lán A kő még sír - ján

di-csé - rünk. E - le - get ő tett mi - ér - tünk. Hal - le - lu -
ső-tét - lett, De ő mint é - lő ki - lé - pett. Hal - le - lu -

ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja!
ja...

3. Az angyal szólt: Ne féljete! Szívetek Jézushoz vágyik.
Üres a sírja, nincs már itt! Halleluja, halleluja, halleluja!
4. Bízatok! Él! Feltámadott! Leküzdött minden ínséget.
Halálon győzött az élet. Halleluja, halleluja, halleluja!
5. Mi téged kérünk, Krisztusunk, élő és győztes Vezérünk:
Add meg, mi üdvös minékünk. Halleluja, halleluja, halleluja!
6. Hogy bűnt levette áldhassunk, s örökké zengjen az ének:
Dicsőség Jézus nevének! Halleluja, halleluja, halleluja!

21.Ó, győzelmes, nagy Királyunk (RÉ 296)



1. Ó, győ-zel-mes, nagy Ki-rá-lyunk, Ki ál-tal nyer-tük vált-sá-gunk,
Is - ten jobb-ján, fönt a mennyben, Az é - gi lel - kek kö-ré-ben



Mily di-cső-ség-be men-tél! Üdv-ben, fény-ben, Fen-sé-ge-sen,
Ki-rá-lyi szék-be ül - tél.



győ-zel-me-sen u - ral-ko-dol. Ég és föld csak né-ked hó - dol.

2. A Kérubok nagy serege, Szeráfok ékes éneke

Tenéked zeng, Királyunk! /

Megszerezted, ó, Mesterünk, Az örök üdvöt minekünk,

Melyért mi áldva áldunk.

Zengjen, csengjen, a dicséret és tisztelet, hálaének

Dicsőséges szent nevednek!

3. Jöjj, Jézusunk, szent trónodról, Hol győztesen uralkodol;

Jöjj, mint egykor ígérted!

Hozzánk oly irgalmas voltál, Hogy véreden megváltottál:

Vidd győzelemre műved!

Addig, mindig, imádkozva és vigyázva várunk téged,

Hogy majd együtt legyünk véled!

22. Megváltónk földről mennybe ment



1. Meg-vál-tónk föld -ről mennyi -be ment, hal - le - lu -



ja, He-lyet ké - szít ne-künk ott fent, hal - le - lu - ja.

2. Bűneink terhét vállalta, halleluja!

Életét értünk adta. halleluja!

3. Halál bűn és pokol felett, halleluja!

Harmadnap győzedelmes lett, halleluja!

4. Visszajön egykor fényesen, halleluja!

Meglátja minden földi szem, halleluja!.

5. Dicsőség mennyben Istennek, halleluja!

Atya, Fiú, Szentléleknek, halleluja!

23. Jöjj, Szentlélek Úr Isten



1. Jöjj, Szent-lé-lek Úr - is - ten, Á-raszd re -ánk tel - je - sen

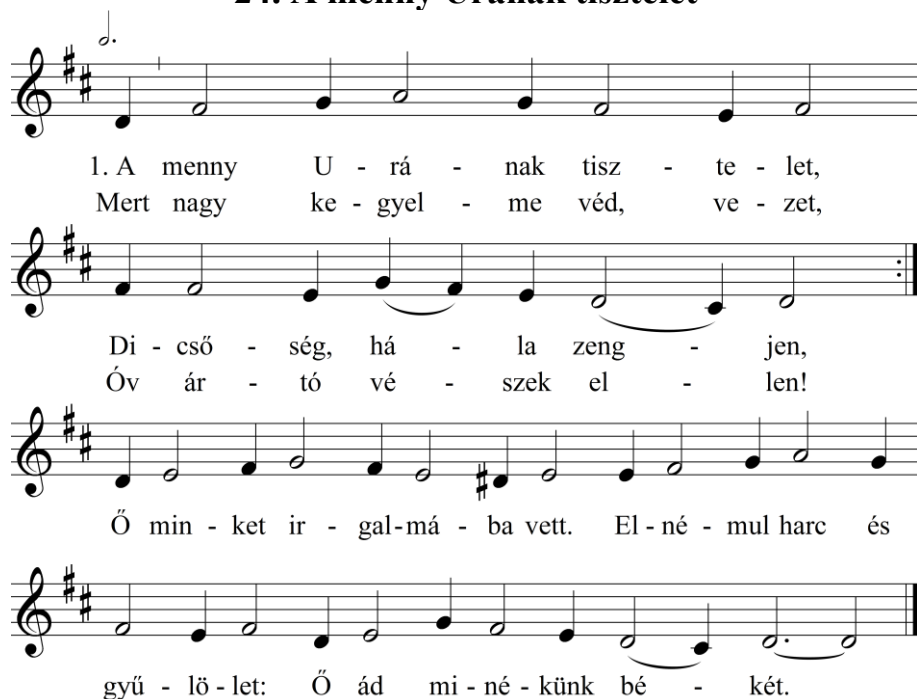


Menny-ből fé - nyes - sé - ge - det, Menny-ből fé - nyes - sé - ge - det.



Jöjj el, jöjj el, jöjj el, jöjj el, Jöjj,Szent-lé-lek Úr - is -ten!

24. A menny Urának tisztelet



1. A menny U - rá - nak tisz - te - let,
Mert nagy ke - gyel - me véd, ve - zet,
Di - cső - ség, há - la zeng - jen,
Óv ár - tó vé - szek el - len!
Ő min - ket ir - gal-má - ba vett. El - né - mul harc és
gyű - lö - let: Ő ád mi - né - künk bé - két.

2. Megváltónk, Isten szent Fia, Úr Jézus, hála néked,
Hogy értünk, elveszettekért, Hullattad drága véred.
Isten Báránya, hű Urunk, Fogadd el kérő sóhajunk:
Te légy irgalmas hozzánk!
3. Szentlélek, légy Vigasztalónk, Ha Sátán kísért, támad!
Te őrizd, védelmezd, te óvd A drágán szerzett nyáját!
Megváltónk értünk szenvedett, Legyőzni bajt, inségeket
Te adj erőt minékünk!

25. Bár szétszakadva él az egyház (RÉ 274)



1. Bár szét-sza - kad - va él az egy-ház,
Ha el is vá - laszt any - nyi kor - lát,
Jé - zus - ban még - is egy le - het.
Test-vér - nek adj test - vér - ke - zet!
Ha egy a Pász - tor, egy a nyáj,
Ő - ná - la mind he - lyet ta - lál.

2. A bölcs tanító mind csak szolga: Nem léphet Jézusunk elé.
Szeretet útján vándorolva, Tekintsünk mind az Úr felé!
Hű keresztyén az nem lehet, Ki csak beszél tettek helyett.
3. Elrejtve él a Krisztus népe, Bűn és halál takarja még.
Nem látszik szent, örök reménye: Hordozza a keresztség jelét.
De egykor véget ér az út, A szent hajó majd célba fut.
4. Jézus, tebenned egy az egyház: Ne engedd szétszakítani!
S mit elront annyi sok tanítvány, Siess te meggyógyítani!
Utunkra hulljon tiszta fény: Szeretet, hit s örök remény!

26. Az élet nékem Krisztus (RÉ 200)



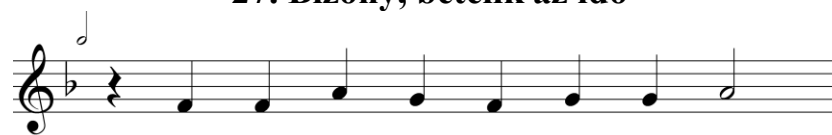
1. Az é - let né - kem Krisz - tus, a ha - lál nye - re - ség,



Ez az én re-mény - sé - gem, kez - det - té lesz a vég.

2. Már indulok békében, Vár Krisztus, testvérem,
És az ő közelében Szent célom elérem.
3. Megküzdve életemnek Sok baját, ínségét,
Meglátom Istenemnek Fényes dicsőségét.
4. Ha erőtlenségemben Nem lesz szó ajkamon,
Akkor is maradj vélem, Fogadd el sóhajom.
5. Az életünk ellobban, Miként a gyertyaláng,
A szívünk végsőt dobban, És éj borul reánk.
6. Ám lelkem mégse bántsa A bú és félelem,
Velem az Úr, és nála Üdvömet meglelem.
7. Megváltó Istenemmel Mennyben együtt leszek,
Hol én neki örömmel Mondok dicséretet.

27. Bizony, betelik az idő



1. Bi - zony be - te - lik az i - dő,
A vi - lág bí - ró, a di - cső,



És Is - ten Fi - a el - jó,
Az í - té - lő s meg - men - tő.



El - né - mul gú - nyos ne - ve - tés,



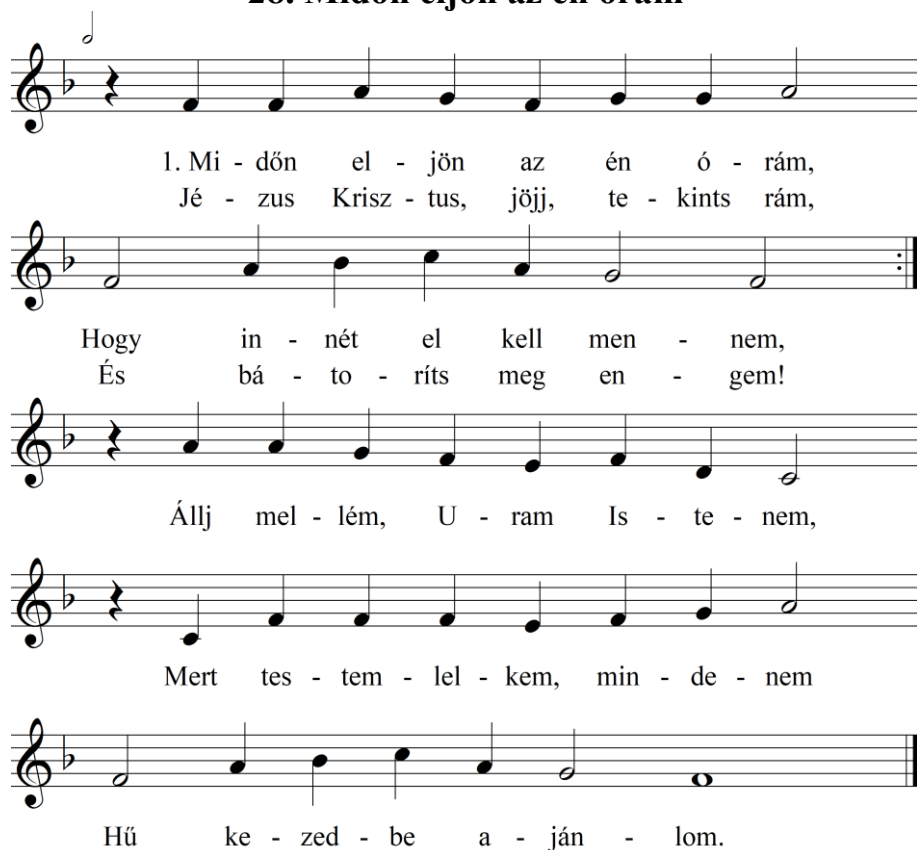
Tűz u - tán jön új te - rem - tés,



Mint szent köny - vünk meg - ír - ta.

2. Angyal harsonahangja szól e földön minden népnek, / A halottak hamvaikból mind nyomban előlépnek. / Parancsszavára az Úrnak átváltoznak, megújulnak, / Kik élnek még a földön.
3. Megnyílik a könyv, amiből tett, szándék kiviláglik, / Mentségek vára rombadól, bűn vak mélysége ásít. / Akkor mindenki tisztán lát, megérti vétkeket önmagát, / Hogy mit tett életében.
4. De jaj, ki ügyet sem vetett az Úr szent ígéjére, / Szerezni, kapni szeretett, más nem is járt eszébe', / Annak fejére omlik ott, mit rosszul tett vagy mulasztott, / Rázúdul minden vétke.
5. Ó, Jézus, ama nagy napon te védj meg szent kezeddél, / Ítéletem reád hagyom, a büntetést engedd el! / Igédben nem kételkedem, ird élet könyvébe nevem, / Vígylj teljességre, ámen.

28. Midőn eljön az én órá



1. Mi - dőn el - jön az én ó - rá,
 Jé - zus Krisz - tus, jöjj, te - kints rá,
 Hogy in - nét el kell men - nem,
 És bá - to - ríts meg en - gem!
 Állj mel - lém, U - ram Is - te - nem,
 Mert tes - tem - lel - kem, min - de - nem
 Hű ke - zed - be a - ján - lom.

2. Ha bánt a lelkiismeret, ha vádol tenger vétek, / Mégse rettent meg engemet, mert keresztfára nézek, / És lelkemet megmoshatom szent véredben, én Jézusom. / Te vagy az én Megváltóm!
3. Mivel tested tagja vagyok, a vigaszt megtalálom: / Tőled én el nem válhatok, nem szakít el halálom. / Neked halok, ha meghalok, és új életre virradok / Te szent halálod árán.
4. Mivel, Uram, feltámadtál, nem elmúlás lesz végem. / Mivel te mennybe szállottál, nem kell haláltól félnem. / Ahol te vagy, oda megyek, hogy örökre veled legyek, / Így útra kelek bátran.
5. Hozzád megyek, én Jézusom, bár elenyészik testem. / Halálomban csak aluszom, te majd fölkeltesz engem. / Általad, Isten szent Fia, megnyílik a menny ajtaja, / És vár az örök élet.

29. Ó örök Isten, ki Atyánk vagy (RÉ 161)



1. Ó, ö - rök Is - ten, ki A - tyánk vagy né - künk,
 Ím, le - bo - rul - va, e - se - dez - ve ké - rünk:
 E ki - csiny gyer - mek e - gész föl - di él - tét
 Kar - ja - id véd - jék!

2. Te is, ó, Jézus, Isten egyszülöttje,
 Nézz le a mennyből e földi szülöttre,
 Légy te önéki út, igazság élet,
 S gyermekeddé tedd.
3. Szentlélek Isten, te örök fényesség,
 Általad légyen része az üdvösség;
 Bünt és halált e kicsinyedtől űzz el
 Mennyei tűzzel!
4. Az Atya, Fiú, és Szentlélek Isten
 Téged, kisgyermek, mindig úgy segítsen,
 Hogy hited által lelked üdvöt nyerjen
 Földön és mennyben.

30. Hiszünk egy Istenben (RÉ 215)



1. Hi-szünk egy Is - ten - ben, Meny-nye - i A - tyánk - ban,
Min-den lát - ha - tó - nak És lát - ha - tat - lan - nak



Min-den-ha - tó U - runk - ban, A - ki te-rem-tet - te
Ö - rök Al - ko - tó - já - ban,



A mennyet és föl - det, Gon-dot vi - sel a - zok - ra.

2. Valóságos Isten a valóságostól; született, nem teremtmény,
Egyetlen lényegből, a Teremtőjéből, aki a mennyei Fény,
Minden általa lett, és önála nélkül semmi nem lett, ami lett.
3. Értünk, emberekért és idvességünkért alászállt a mennyekből,
Testté lett Lélektől és Szűz Máriától, ember lett szeretetből,
Keresztre feszíték Pilátus idején tudatlan gyűlölségből.
4. Az Úr kiszenvedett és eltemettetett, harmadnap feltámadván,
Az írások szerint fölment a mennyekbe, és ül az Atya jobbján,
De majd újra eljön örök dicsőséggel, nem hagy bennünket árván.
5. Visszatér ítélni az eleveneket és régen megholtakat,
Kétfelé választja, és külön állítja a kecskéket s juhokat,
Örök uralmának és országlásának vége soha nem szakad.
6. Hiszünk Szentlélekben, Úrban és Istenben, megelevenítőben,
Az örök Atyától és az ő Fiától származó szent Istenben,
Aki imádandó s együtt dicsérendő mindezekkel egységben.
7. Ő szólt a próféták és az apostolok megtisztított szájával.
Megalapította és megoltalmazza egyházát hatalmával,
Dicsérjük hát nevét, az igazság Lelkét igen nagy vigassággal.

8. Hisszük az egyetlen, szent és egyetemes, apostoli Egyházat.
Valljuk az egyszeri és szent keresztséget, melyben Isten kiválaszt.
Melyet Krisztus szerzett a bűnbocsánatra, és minket abban megtart.
9. Várjuk a holtaknak, rég elporladtaknak dicső feltámadását.
És az eljövendő, Krisztusban nyerendő örök élet áldását.
Ámen, ámen, ámen, erősítsd, Istenünk, népednek hitvallását.

31. Ó, én lelkem, dicsérjed Istenedet (RÉ 8)



1. Ó, én lel - kem, di - csér-jed Is - te - ne - det,



A - ki illy jól táp - lál - ja é - le - te - det,



Mint a hív a - tya sze - rel - mes fi - át,



Ki - ért ö - röm - mel né - ki adj há - lát!

2. És e földön te magad úgy viseljed, Hogy Isten országát te is terjesszed,
Arra szüntelen nagy gondod légyen, Mivel tartozik minden keresztyén.
3. Mint a kenyért sok búzamazgából sütik, És a bort is sok szőlőszemből szűrik,
Így lélek szerint e vacsorában Egy testté, vérré leszünk mindnyájan.
4. Szeresd hát ember, a te feleidet, Gyakran jelentvén jótéteményidet!
Gyűlölség, harag benned ne légyen, Melyet erősen megtilt az Isten.
5. Az Ő szent igéjében gyönyörködjél, Ki téged ezért megáld nagy bőséggel!
Szentlelke által gerjeszt tebenned Buzgó szerelmet, és kedvel téged. /
6. Végre tégedet ez árnyékvilágból Felviszen a mennyekbe innét alól,
Hol az ő választott szentjeivel Örök boldogságban élsz örömmel.
7. Lelkem szüntelen oda igyekezzél, Ki felől immár szent zálogot vettél,
Ha ezzel magad gyakran biztatód, Boldog léssen életed és holtod.

32. Ó, idvességes áldozat (RÉ 233)



1. Ó, id-ves-sé-ges ál-do-zat, Menny-or-szá-got ki meg-nyi-tád,



Is - ten ha-rag-ját el - ve - véd, Ha - lál ha - tal - mát meg - tö - réd.

2. Úr Jézus, ki a keresztfán Drága szent vérét kiontván,
Lőn idvességünknek ára, Bűneinkből megtisztíta.
3. Csak ebben áll azért hitünk, Hogy Krisztus meghalt érettünk,
Idvességet nyert minékünk; Mert érte kedvessé lettünk.
4. Bizonyoságot erről teszünk, Szent testét ha jegyben esszük
És szent vérét hittel vesszük, Haláláról emlékezünk.
5. Hitünkkel kell testét ennünk Mert mennybe vitetett tőlünk;/
Ott esedezik érettünk, Valakik ő benne élünk.
6. E vacsorát hagyta nekünk, Hogy ővele együtt éljünk,
És lelkünkben ne rettegjünk; Mert kegyelmet nyert minekünk.
7. Jámborságot csak kövessünk, Hogy az Ő tagjai legyünk,
Gyűlölségre ne siessünk; Atyafi szeretők legyünk.
8. Méltatlan ezzel ne éljünk; De magunkat megpróbáljuk:
Új életre igyekezzünk; Hitlenséget távoztassunk.
9. Hálát adunk néked Isten, Hogy minket szerettélni ingyen,
Szent Fiadnak nem kedvezél, Minket vesztünkéből megmentél.



Ó id - ves - sé - ges ál - do - zat, Menny-or - szá - got ki meg-nyi - tád,



Is - ten ha - rag - ját el - ve - véd, Ha - lál ha - tal - mát meg - tö - réd.

33. Készülj Urad elé, lelkem

1. Ké - szülj U - rad e - lé lel - kem,
Rakd le bü - nőd sú - lyos ter - hét,
É - kes - sé - ged a hit lé - gyen!
I - mádd Meg - vál - tód ke - gyel - mét!
Nézd, ma üd - vö - zí - tő U - rad,
Szent asz - ta - lá - hoz hí - vo - gat;
Ir - gal - ma - san hoz - zád száll ma,
Ki az ég és föld Ki - rá - lya.

2. Mint jegyese égő vággyal, Siess hozzá buzgósággal!
Amit soha ész nem ér fel: Megkínál nagy kegyelmével;
Zörget és karját kitarja, Felelj hálával szavára:
Édes Jézus térj be hozzám, Bűnöm bocsánatát hozván!

3. Ó, Istennek nagy csodája! Lelkem álmélkodva áldja
Kegyelmednek magasságát, Mérhetetlen gazdagságát:
Hogy a Krisztus teste, vére Annyi népnek lett üdvére!
Titokzatos, szent eledel, Mely a lelket üdíti fel!
4. Jézus, napja életemnek, Jézus, fénye örömömnek,
Jézus, szívem orvossága, Lelkem éltető világa!
Ím asztalodhoz járulok, Színed előtt leborulok
Lelkemnek üdvösségére, Nevednek dicsőségére.
5. Te, ki minket úgy szerettél, Hogy a mennyből földre jöttél,
Kész voltál meghalni értünk, Hogy megváltva újra éljünk;
Kínos keresztre jutottál, Bűnösökért vért ontottál:
Segíts erről emlékeznünk, Az óembert levetkeznünk!
6. Jézus, életnek kenyere, Szeretetnek mély tengere,
Táplálj, üdíts vacsoráddal, Vegyem méltó hál' adással!
Érezsem ez eledelben, Hogy kegyelmed véghetetlen!
Mennyben is majd, áldva téged, Lehessek a te vendéged!

34. Neked zendül, Istenünk, a hála (RÉ 275)



1. Ne - ked zen - dül, Is - te - nünk, a há - la.



Hoz - zád száll ma szí - vünk - nek i-mád-sá - ga,



Mert te vagy né - künk i - gaz re-mény-sé - günk,



Hű me-ne-dé - künk.

2. Te kötötted össze életünket: Lépteinket egymáshoz te vezetted.
Szívünknek lángja, szerelem virága Jóságod áldja.
3. Gyermekeket te adtál minékünk. Áldd meg, kérünk: Példás életet éljünk,
Hogy megtalálják az utat tehozzád, És el ne hagyják!
4. Egymás terhét szívből elviselnünk Segíts, kérünk: Krisztus éljen mibennünk,
S bár gyakran botlunk, haragot ne tartsunk, Sőt megbocsássunk!
5. Tarts meg minket vidám jókedvedben, Békességben, hűséges szeretetben!
Fogjad kezünket, te adj győzelmet És üdvösséget!

35. Ki asztalt terítesz az égi madárnak



1. Ki asz - talt te - ri - tesz az é - gi ma - dár - nak,
2. Gond - vi - se - lő A - tyánk, asz - ta - lod - tól kel - ve



Te - ríts asz - talt, te - ríts sze - gény - nek s ár - vá - nak,
Szív - ből há - lát a - dunk, ke - zünk öz - sze - té - ve.



Nyújtsd ki A - tyánk, nyújtsd ki jó - sa - gos ke - ze - det!
Áldd meg ezt a há - zat s en - nek a gaz - dá - ját!



Adj a kol - dus - nak is táp - lá - ló ke - nye - ret!
For - dítsd visz - sza né - ki a ven - dég - lá - tá - sát!



É - tel - ben, i - tal - ban le - gyen bő - ven ré - szünk.
Szánd meg a sze - gényt, a szen - ve - dőt s az ár - vát,



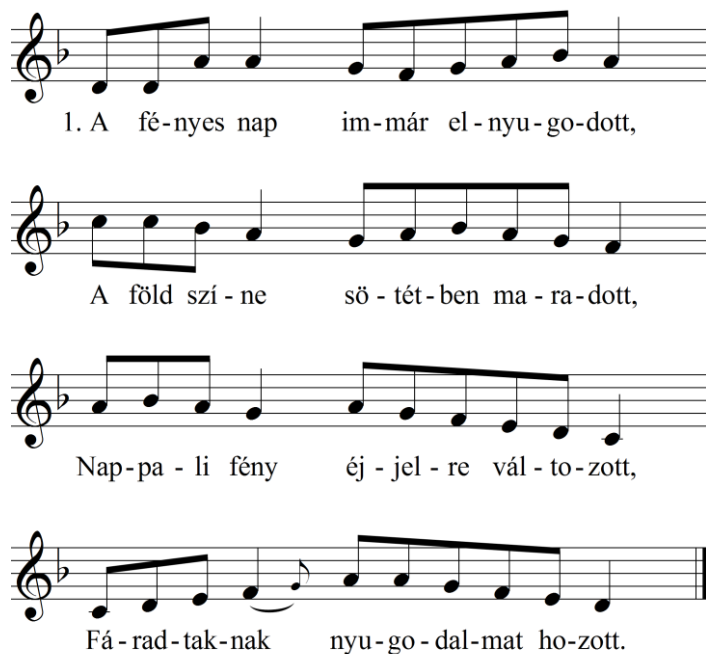
Gond - vi - se - lő A - tyánk, kö - nyö - rög - ve ké - rünk!
S a ben - ned bí - zók - nak vi - seld min - dig gond - ját!



A - - - men.

36. A fényes nap

Parlando



1. A fê-nyes nap im-már el-nyu-go-dott,
A föld szí-ne sô-tét-ben ma-ra-dott,
Nap-pa-li fény éj-jel-re vál-to-zott,
Fá-rad-tak-nak nyu-go-dal-mat ho-zott.

2. Minden ember megy nyugodalomra,
Az Istentől elrendelt álmra,
De én, Uram, úgy megyek ágyamba,
Mintha mennék gyászos koporsómba.

3. Vessünk számot hát, édes Istenem,
Hogy lelkemet ne kelljen féltennem,
Hogy lehessen bátrabban szólanom,
Midőn meg kell előtted állanom!

4. Színed előtt mindennap elesem,
De van nekem tenálad kezesem.
Ha megtartasz holnapi napodra,
Nem fordítom azt megbántásodra.

37. Ó, terjeszd ki



1. Ó, ter - jeszd ki, Jé - zu - som, ol -
És csi - títs el szí - vem - ben bút,
tal - ma - zó szár - nyad, Légy min - de - nem, légy
ö - rö - môt, vá - gyat.
fê - nyem: Sô - té - ten jó az éj. Nagy
ir - gal - mad-ból él - nem Szün - te - len te se - gélj.

2. Ó, mosson meg az értem bőven hullt, drága vér!
Új lélekért könnyölgök, újult akaratér'.
Kicsik, nagyok mind kérünk: örködj vigyázva ránk!
Békességedbe térünk: te áldd meg éjszakánk!

38. Istenem, lásd meg a sok hazugságot - Ps 12 (RÉ 12)


1. Is - te - nem, lásd meg a sok ha - zug - szá - got,
 Á - rad e föl - dőn szá - vak szenny - ár - ja.
 Ál - no - kok aj - kán az I - ge is ál - nok.
 Tégy i - gaz - szá - got, szí - vek bí - rá - ja.

2. Istenem, halld meg, mikor csöndben kérlek: / Tisztítsd meg ajkam minden vétektől! / Képmutatásból sohase beszéljek! / Ments meg az álnok, hazug élettől.

3. Istenem, nálad az igaz ígélet, / Áld ezért téged a nagy mindenség. / Add ezüst-tiszta, hiteles Igédet, / Mert ez az élet, ez az üdvösség.

39. Seregeknek Ura, felséges Isten - Ps 84 (RÉ 450)


1. Se-re - gek - nek U - ra, Fel - sé - ges Is - ten!
 Mely i - gen szép a te há - zad meny - nyek - ben!



A - ran - nál, e - züst - nél, drá - ga szép kő - nél,
 Szebb e vi - lág min - den é - kes - sé - gé - nél.

2. Kívánczik az én lelkem ott lakni, / Áhítatos szívvel tehozzád menni, Akar veled, élő Isten, örvendni, / Testem, lelkem kész tehozzád költözni.
3. Lám a madaraknak is helyük vagy, / Emberek közt fecskének fészke vagy, / Én Istenem! te vagy az én Királyom, / Te házádban legyen nékem lakásom.
4. Bizony boldogok az olyan emberek, / Kiknek a te házádban vagy helyek: Mindenkoron csak reád tekintenek, / És téged ők mindörökké dicsérnek.
5. Olyan boldog ember kicsoda léssen? / Akit Isten megerősít a hitben, Kinek törvényét hordozza szívében, / Szentlelkével igazgatja nagy híven.
6. Semmi szükség az ilyennek nem ártott, / Akit Isten házába befogadott, Bár ínség és nyomorúság közt forgott, / Isten mindent ő javára fordított.
7. Nagy sereggel mindenfelől eljönnek, / Dicsőségről dicsőségre sietnek, Őt meglátván örülnek az Istennek, / Mert övele Sionban együtt lesznek.
8. Uram, hallgasd meg az én könyörgésem, / Seregeknek Istene, én kérésem, Lásd meg, kérlek az én esedezésem, / Jákóbnak Istene! az én beszédem.
9. Úr Isten, csak te vagy a mi oltalmunk, / Zászlónk és a mi nagy erős kővárunk, / A Krisztusért, ki minékünk hadnagyunk, / Szent házadtól ne hagyj messze szakadnunk.
10. Jobb egy nap a te tornácodban laknom, / Hogynem másutt ezer nap mulatoznom, / Háza küszöbét kedvesebbnek tartom, / Mint gonoszok hajlékában vígadnom.
11. Mert miképpen a fényes nap az égen, / Mindeneket világosít nagy szépen: Te vagy nekünk fényes napunk aképpen, / Oltalom, segítség háborúink ellen.
12. Nem vonja meg tőlünk javát az Isten, / Valakik csak őt tiszteljük nagy híven, / Boldog ember, aki bízik Istenben, / Mindennemű számkivetettségében.
13. Így könyörge Dávid király régenten; / Mikor volna Saultól kergetésben, Írva vagy nyolcvannegyedik részben, / Int minket is, hogy bízunk az Istenben.

40. Aki veti segedelmét - Ps 91

Énekelhető a 273. dicséret (Az Úr Istent magasztalom) dallamával is.

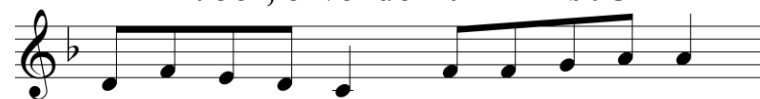


1. A - ki ve - ti se - ge - del - mét az Is - ten - nek ha - tal - má - ba,



Az oly em - ber bá - tor - sá - gos a meny - nye - i ol - ta - lom - ban.

2. A hív ember vallást téssen: Te vagy nékem én Istenem!
Te vagy bátorságom nékem, benned bízom én Istenem.
3. Visel téged az Úr Isten ő szent vállán oltalmában;
Hogy lehess bizodalomban, Isten szárnya árnyékában.
4. Semmit se félj rettegtető háborúnak nyilaitól,
Éjjel való kísértéstől, déli döggtől, rút haláltól.
5. Ha mellőled bal kéz felől ezren mind elhullanak,
Tízezeren jobb kéz felől, tenéked mégsem árthatnak.
6. Nem járulhat néked soha semmi gonosz romlásodra
És nem közelget házadra veszedelemnek ostroma.
7. Mert parancsolt te felőled szolgáló szent angyalnak;
Hogy minden útdban téged őrizzenek, s ne hagyjanak.
8. Az Isten szent angyalai hordoznak téged kezükben,
Hogy meg ne üsd lábaidat észrevétlen kemény kőben.
9. Szól az Isten az emberről: mert ez én bennem reménylett,
Megszabadítom, megmentem: mert megismerte nevemet.
10. Ha én hozzám felkiált ő, meghallgatom és megmentem;
Vele lézlek búsultában, megóvóm, megdicsőítem.
11. Adok néki hosszú napot, véghetetlen boldogságot;
És benne az idvezítő Krisztus neve legyen áldott!

41. Jer, örvendezzünk – Ps 95

1. Jer, ör - ven - dez - zünk az Úr Is - ten - nek,



És é - ne - kel - jünk az ő szent ne - vé - nek,



Id - vös - sé - günk - nek egy re - mé - nyé - nek,



Mi ol - tal - munk - nak, ke - gyes él - te - tők - nek.

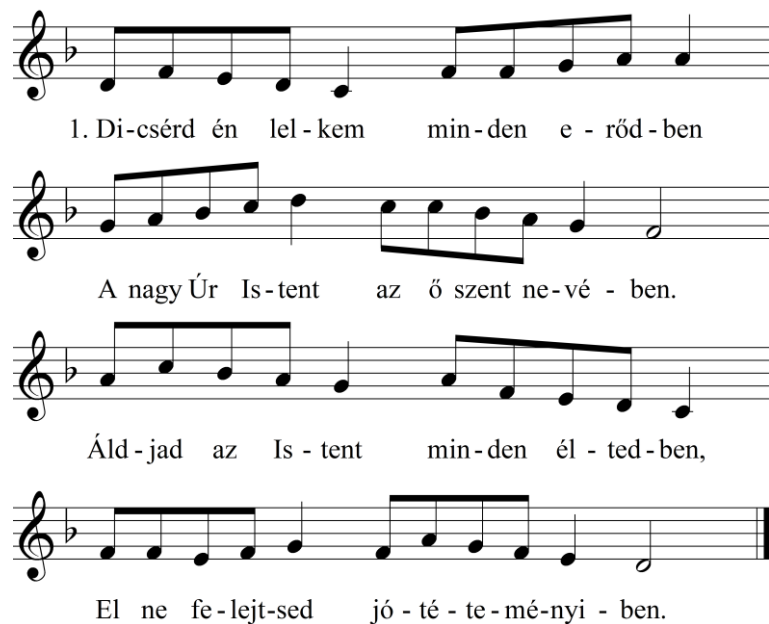
2. Siessünk hozzá dicséretünkkel, / Hálaadással és könyörgésünkkel,
Éneklésünknek szép zengésével / Szent Angyaloknak nagy - sok seregével.
3. Ő teremtette a széles tengert, / A benne való nagy szép szigeteket:
Csak ő formálta a szárazföldet, / És azon való drága szépségeket.
4. Jer, hajtsunk fejet, térdet nékie / És boruljunk le arccal ő előtte;
Az Úr Istennek nagy tisztessége, / Forogjon szánkban ő szép dicsérete.
5. Mert csak ő a mi kegyes Teremtőnk, / Minden dolgunkban bízott
gondviselőnk, / Mint népének, ő mi védelmezőnk, / Mint juhainak csak ő
megőrizőnk.
6. Az Ő szózatját mihelyt halljátok; / Ti szíveteket nékie adjátok:
Úgy hallgassátok és fogadjátok; / Hogy kísértésbe soha ne jussatok.
7. Mert jól tudjátok régen mint jártak, / Akik ellene igen rugódoztak;
Az ígért földre be nem juthattak: / Mert az Istennek szót ők nem fogadtak.
8. Dicséret néked Atya Úr Isten: / Légyen dicsőség néked Fiú Isten:
Tisztesség néked Szentlélek Isten; / Három személyben egy örök Úr
Isten!

42. Örüljete az Istennek - Ps 100

Énekelhető a 316. dicséret (Az Istennek szent angyala) dallamával is.



2. Mert csak ő a mi Istenünk, őáltala teremtetünk,
Néki kedves népe vagyunk, legelője nyája vagyunk.
3. Templomába mind bégyűljünk, dicséretet néki mondjunk,
Ott néki hálákat adjunk, csak az ő szent nevét áldjuk.
4. Mert kegyelmes az Úr Isten, nem hagy vesznünk bűneinkben,
Kegyelmének vége nincsen: jóvolta is véghetetlen.

43. Dicsérd én lelkem minden erődben - Ps 103

2. Ő megbocsájtja minden bűnödöt, / Ő gyógyítja meg te betegségedet.
A kárhozottól megment tégedet, / Ő koronázza meg a te fejedet.
3. Ki minden jóval téged megáldott, / Imádságodban téged meghallgatott.
Mint sasmadarat, mely már megaggott, / Nagy bűneidből ugyan megifjított.
4. Bízzál én lelkem az Úr Istenben, / Igen irgalmas ő természetében,
És késedelmes a büntetésben, / Csakhogy megjobbulj a te életedben.
5. Ha egy kevésse haragot mutat, / Az ő haragja, mindvégig nem marad.
Fenyegése nem örökké tart, / Irgalmasságot ismét hozzád mutat.
6. Nem bűnünk szerint bánik mivelünk, / Nem érdemünkre fizet ő minekünk.
Mely igen magas az ég felettünk, / Olyan igen nagy irgalma minékünk.
7. Oly igen messze veti bűnünket, / A napnyugathoz mily távol napkelet.
Hogy többé a bűn vissza nem térhet, / Immáron minket pokolra nem vethet.
8. Miként az Atya fiait szánja, / Aképpen Isten híveit nem hagyja.
Mert nem angyalok, azt is jól tudja, / Ő teremtette, mily gyarlók, jól látja.
9. Porból teremté, porráé kell lenni / Miként a fűnek, ugyan meg kell aszni.
Mint a virágnak el kell hullani, / Úgy meg kell Ádám fiainak halni.
10. Az Úr Istennek irgalmassága / Istenfélőkön mindöröktől fogva.
Firól fiúra mireánk szálla, / Krisztus Jézusnak megigazítása.
11. Akit őt féljük, mondását tégyük, / Parancsolatát híven megőrizzük,
Néki engedjünk, ezt emlegessük, / Ennyi jóvoltát, hogy el ne feledjük.
12. Vigasság nekünk háborúságban, / Hogy Istenünk van magas menny-országban,
Mindenekkel bír királyságában, / Örökkévaló hatalmasságában.
13. Ti szent angyalok, Istent áldjátok, / Mert őáltala hatalmasak vagytok,
Mindenkor néki szavát halljátok, / Megfogadjátok, néki szolgáljátok.
14. Ti fejedelmek, meghallgassátok, / Isten Uratok, neki szolgáljátok,
Akaratában ti eljárjátok, / Mert tisztetekről számot kell adnotok.
15. Egyházi rendek, ti is kik vagytok, / Istent áldjátok, mert pásztori vagytok.
Úgy kiáltsatok, prédikáljátok, / Mint egy trombita, ugyan harsogjátok.
16. Te szegény község, szorgalmatos légy, / Gyakran hallgassad igéjét Istennek,
Tőled is Isten úgy dicsértessék, / Hogy alábbvaló másoknál te se légy.
17. Minden állatok Istent áldjátok, / Ő teremtetők, mindnyájan valljátok.
Ez egész földön valahol vagytok, / Teremtőtöket örökké áldjátok.
18. De te, én lelkem, te kiváltképpen / Áldjad az Istent, te minden idődben.
Mert ő, ki téged adott e testben, / Szent Fia által ismét hozzá veszen.

44. Ó boldog az az ember - Ps 119



1. Ó bol-dog az az em - ber, ki Is - ten út - ján jár,
Tör - vé-nyét tart - ja szem - mel, és min-dig Ő - rá vár,



Kik Is - tent szív-ből ó - hajt-ják és őr - zik bi-zony - sá - gát,



Hü - sé - gét meg - lát - ják.

2. Ím tudtul adtad nékem, kegyelmes Istenem,
Hogy utamon vezérel törvényed szüntelen.
Úr Isten, hozzád vágyom én, ezt kérem szívem mélyén
Már itt, e föld színén.
3. Szent törvényedre szívem, Igédre föltekint,
És őrzi híven mindazt, mi engem jóra int.
Vezérelj engem Isten a te nagy hűségedben
Mindvégig éltemben.
4. Megáll az Úr ígéje, örökké megmarad,
Hol hangzik ő beszéde, ott bő áldás fakad,
Nem állhat senki ellene, megáll az ő beszéde,
Mert soha nincs vége.

45. Jer, emlékezzünk keresztyén népek - Ps 121



1. Jer em - lé - kez-zünk ke - resz-tyén né - pek



Ő jó - vol - tá - ról a nagy ÚR Is - ten - nek:



Mert e - gye - dül csak ő mi ü - gyünk-nek



Mennyen és föl-dön ol - tal-ma él-tünk - nek.

2. Szemem emelvén vetem hegyekre / Tekintetemet a nagy mély völgyekre
Hogy onnan jutnék segedelemre / De nem találék az Istennél többre.
3. Csak Ő énnékem egy segítségem / Büntől, haláltól, pokoltól védelmem,
A kárhozattól megmenti lelkem, / Ki mennyet, földet teremtett és engem.
4. Nem hagy tégedet a kísértésben / Nem hagyja lábad elesni veszélyben,
Isten szemei reád mindenben / Vigyáznak, csak higgy az Ő szent nevében.
5. No, keresztyének, tehát örvendjünk, / Mert az Úr Isten paizsunk minékünk,
El nem aluszik, vigyáz mellettünk, / És önnön maga őrökdi felettünk.
6. A nap hévsége éjjel nem sérthet / És a hold éjjel téged nem emészthet,
Mert az Úr Isten őrzi éltedet, / Minden gonosztól megmenti lelkedet.
7. Őrizzen téged a nagy Úr Isten, / Minden dolгодban óvjon s vezéreljen:
Valahol te jársz az ő nevében, / Oltalmazzon most és minden időben.

46. Dicsérjétek az Istent a mennyégben - Ps 148

1. Di - csér-jé - tek az Is - tent a mennyég - ben,



Di - csér-jé - tek őt az ő szent szé - ké - ben.

2. Dicsérjétek mind őt, ti szent angyalok, / Dicsérjétek őt, ti mennyei karok!
3. Dicsérje nappal nap és a hold éjjel, / Dicsérjék a csillagok fényességgel!
4. Dicsérjétek őt ti is, nagy-szép egek / És a magasság felett való vizek!
5. Dicsérjék szent nevét az Úr Istennek, / Mert mindezek általa teremtettek!
6. Helyet rendelt ő szépen mindezeknek, / Hogy parancsolatjának engednének.
7. Dicsérjétek őt mind ti földi lények, / És lakói a vizek mélységének!
8. Tűz, jégeső, köd, hó és minden pára, / Forgószelek, kik engednek szavára.
9. A hegyek, völgyek, termőfák s egyebek, / És fái a cédrusok erdejének.
10. Vadak és minden oktalan állatok, / Mind barmok, csúszó-mászók és szárnyasok.
11. Földi királyok és minden köznépek, / Fejedelmek és bírái e földnek.
12. Ti ifjú népek és tiszta szép szüzek, / A vének mind és minden jó gyermekek.
13. Dicsértessék az Úr Istennek neve; / Mert felhat dicső volta az egekre!
14. Az ő dicsósége földön és mennyen, / És az ő jóvolta minden helyeken.
15. Az ő népnek arcát felemelte, / A Sátán hatalmából kimentette.
16. Dicséret legyen mindenütt azoknak, / Kik az ő irgalmasságában bíznak!
17. Dicséret az Izráel fiainak, / És az Istenhez közel járulóknak.

47. Jó dolog az Urat áldani, dicsérni - Ps 92

1. Jó do-log az U - rat ál - da - ni, di - csér - ni,



nagy ne-ved, ő - rök Úr, há - lá - val zen - ge - ni.

2. Még hajnal alig kél, hirdetem irgalmad,
Éjjel is megvallom hűséged, hatalmad.
3. Zengjen a citera, tízhúrú lant szava,
Énekünk kísérje hárfának dallama.
4. Szép műved a világ, boldogan hirdetem,
Hálatelt ujjongás tölti el a szívem.
5. Mily nagy vagy, Istenem, értelmed végtelen,
Mélységes terveid ámulva fürkészem.
6. Bűnében csillogva járhat az álnokság,
Míg a gyom virágzik, végsorsa pusztulás.
7. Lám, virul az igaz, mint ifjú palmaág,
Mint ősi Libanon csúcsán a cédrus fák.
8. Dús gyümölcs terem rajt', élte van bőséggel,
Bár múlnak évei, nem szárad soha el.
9. Jó Atya, téged áld híveid éneke,
Áldott légy Megváltónk, s Istennek Szentlelke.

48. Áldjátok Istent - Ps 150



1. Áld - já - tok Is - tent szent temp-lo - má - ban,



Di-csér-jé-tek föl-sé-gé-nek é - gi ud-va - rá - ban.

2. Áldjátok őt, mert nincs nála szentebb,
Dicsérjétek fölségét, mert mindent ő teremtet!
3. Áldjátok zengő rézharsonával,
Dicsérjétek hárfaszóval, hangos citerával!
4. Áldjátok őt mind, körtáncot lejtve,
Dicsérjétek pengő lanton, lágy fuvolán zengve!
5. Áldjátok vígan, cintányér csengjen,
Minden Istent magasztalja földön és a mennyben!
6. Mind, ami élő, áldja az Istent,
Teljes szívből énekelve, halleluját zengjen!

49. Isten nevét dicsérem - Ps 111



1. Is - ten ne - vét di - csé-rem, szí - vem csu - pa há - la,
E-gyütt mondjunk há - la - dalt, kö - zös é - nek áld - ja.



Jó - ság, hú - ság, ke - zed min-den mű - ve,
Szent vagy, jó vagy, ál - dunk mind-ö - rök - re.

2. Döbrent szívünk ráeszmél, milyen nagy az Isten:
Erő, Főnség, Hatalom, fénye átjár mindent. Refr. Jóság, hűség...

3. Igaz jóság, irgalom minden rendelése,
Csak az érti valóban, aki bízik benne. Refr. Jóság, hűség...
4. Soha el nem felejtí ősi szövetségét,
Maga őrzí, táplálja, egybegyűjíti népét. Refr. Jóság, hűség...
5. Atya, Fiú, Szentlélek, megillet a hála,
Csodálkozva, boldogan néped ezt kiáltja: Refr. Jóság, hűség...

50. Urunk nagy nevét áldja a világ - Ps 96



1. U-runk nagy ne - vét áld - ja a vi - lág,



Zeng - je a zsol - tár szí - vünk új da - lát,



cso - dás tet - te - it hir - des - se a föld,



min-den di - csé - ret meg - il - le - ti őt!

2. Zengje föld s az ég: eljön már az Úr, Fenség és erő előtte vonul,
Szépség követi, fény és méltóság, Boruljon elé az egész világ!
3. Ragyogjon az ég, a föld viruljon, Tenger hulláma vígan harsogjon,
Örüljön a rét s minden kis virág Fönn a hegytetőn s erdőben a fák!
4. Hűséges az Úr, közeledik már, Meglátja a föld, akit várva vár,
Általa, Vele, szent vagy Alkotó, S aki Tőled jött, a Vigasztaló.

51. Védeld, Istenem - Ps 43

1. Vé-del-mezz, Is - te-nem, Ű-gyem-nek fogd Párt - ját,



Min-den-ki el - le-nem, Nem le - het-nék ár - vább!

2. Körülfog minden rossz, gyöngye már a lábom,
Segítsen szent erőd utaidat járnom.
3. Küldd hozzám követed, igazságod fényét,
Életem sietve nyomába szegődjék.
4. Vezess föl hegyedre, otthonodba engem,
Öröm és vidámság töltse el a lelkem.
5. Atyának, Fiúnak, Szentléleknek hála,
Meglátja az Istent, aki várva-várja.

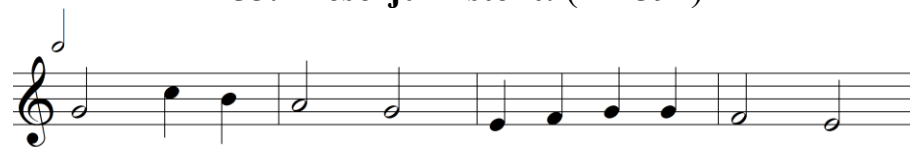
52. Tehozzád emelem szemeim - Ps 123

1. Te-hoz-zád e-me-lem sze - me-im, Is-te-nem.



A - ki a tró - non ülsz, o - da-fönn a mennyben.

2. Ahogy a szolga néz urának kezére,
Ahogy a szolgáló asszonya kezére,
3. Teremtő Urunkra úgy tekint a szemünk,
Amíg csak meghallgat, s irgalmát elnyerjük.
4. Irgalmazz, irgalmazz, jó Urunk, minékünk,
Oly sok gúnyt, megvetést ízelet már a lelkünk.
5. Tehozzád emelem szemeim, Istenem,
Téged áld szüntelen dicsérő énekem.

53. Dicsérjük Istent! (RÉ 391)

1. Di - csér-jük Is - tent! Mind, ki fé - li itt lent,



Nagy ne - vét ví - gan, é - nek-szó - val áld - ja,



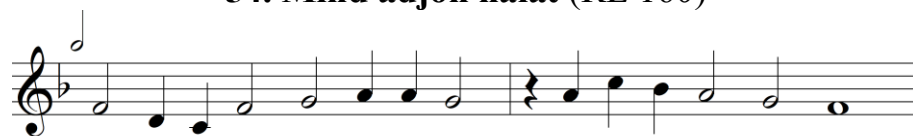
És buz - gó há - lát vi - gyen ol - tá - rá - ra!



Di - csér-jük Is - tent!

2. Hű őrizőnk, te, minden jó kútforrása / Míg itt a földön vándorolunk, élünk,
Légy éjjel-nappal ezután is velünk! / Dicsérjük Istent!
3. Kísérj el minket, őrizd lépteinket, / Hogy ma az úton békességgel járjunk,
Mindenütt, mindig kegyelmedben álljunk! / Dicsérjük Istent!
4. Készséget ébressz követni igédet. / Szent ügyért éljünk, szolgálatban
égyünk, / És erő híján erőt tőled kérjünk! / Dicsérjük Istent!
5. Szívünk készítsd el, hogy feddéseiddel / Könnyen ne játszunk, idején
megtérjünk, / És mikor eljössz, ne kelljen majd félnünk! / Dicsérjük Istent!
6. Eljössz! Ígérted! S akkor a te néped / Felviszed, Jézus, oda, ahol téged
Angyalok, szentek karában dicsérhet! / Dicsérjük Istent!

54. Mind adjon hálát (RÉ 160)



1. Mind ad-jon há - lát Is-ten-nek, Ki él e föl - dön lenn,



Mint mennyben an - gyal - se - re-gek Őt zen-gik szün - te - len!

2. Dicsérjük Istent boldogan, Mert ő a legfőbb jó.
Nagy csodaműve számtalan, Karja mindenható.
3. Épségben tartott bennünket Még anyánk méhétől,
S ha ember már nem segített, Ügyünk ő vette föl.
4. Bár gyakran bűnnel bántottuk, Nem fordult tőlünk el.
Megbocsát nekünk Krisztusért, Megáld kegyelmével.
5. Ő adjon vidám új szívet A régi helyébe,
És vessen gondot, félelmet Tenger mélységébe!
6. Tartsa meg dolgos békében Hazánkat, népünket!
Földi munkánkban kísérjen Áldása bennünket!
7. Jóvolta járjon mivelünk, Híven öleljen át,
És tartsa távol mitőlünk Ma is a bajt, a kárt!
8. Ő legyen, míg tart ez a lét, A mi üdvösségünk,
És ha itt utunk véget ért, Égi örökségünk!

55. Urunk, ez a hála napja



1. U-runk, ez a há - la nap - ja, né - ked zeng ma é - ne-künk.



Kö-szön-jük, hogy sze-retsz min-ket, nél - kü - led nem él - he-tünk.

2. Urunk, külön hálát adunk, ha igédre gondolunk.
Hirdettesd, mert így lesz boldog életünk és otthonunk.
3. Urunk, szóljon ma is hozzánk az a szó, mely bátorít,
Vigasztalj, és nyújtsd erődöt, félelem ha tántorít.
4. Urunk, annyi ember él ma, nem tudják mit tegyenek,
Világosság, vezesd őket, egyedül ne legyenek.
5. Urunk ez a szívünk vágya: adjad jól megértenünk,
Mi az, ami terhel minket, mi az, ami kell nekünk.
6. Urunk, töltsd be Szentlelkeddel minden földi gyermeked,
Hogy megtisztult, boldog szívvel teljesítsük tervedet!

56. Felséges Isten, nagy nevedet áldom (RÉ 225)



1. Fel - sé - ges Is - ten, nagy ne - ve - det ál - dom,



Di - csé - rem nap - pal, hosz - szú éj - sza - ká - kon,



Szent di - cső - sé - ged sze - me - im - mel lá - tom,



Drá - ga Ki - rá - lyom!

2. Távoli ködben, nehéz bűnben éltem, Elveszett immár minden reménységem,
S nagy kegyelemmel lehajoltál értem, Égi reményem!
3. Dicsérlek téged együtt a világgal, Együtt az éggel, hegyek szép szavával,
Együtt a földdel, minden termő ággal S nagy sokasággal.
4. Mennyei Bárány, imádunk mi téged, Végy erőt, áldást, igaz bölcsességet,
Égi hatalmat, örök tisztességet, Szent dicsőséget!

57. Magasztalunk égi fénynél



1. Ma - gasz - ta - lunk é - gi fény - nél,



Ál - dunk, U - runk, mert szen - ved - tél,



Hir - de - tünk, mert fel - tá - mad - tál,



Ir - gal - ma - san meg - men - tet - tél.

2. Tisztább vagy a kéklő égnél, Forrás ezüstös vizénél,
Gyorsabb szélesebb galambnál, Őszintébb a reggeleknél.
3. Bölcsőbb vagy a bronz-hegyeknél, Szelídebb a nyári estnél,
Erősebb a kösziklánál, Otthonabb az édes tejnél.
4. Messzebb vagy a csillagoknál, Közelebb a pórusoknál,
Szíved szebb a szerelemnél, Arcod nyíltabb a májusnál.
5. Reszketnénk, ha nem szeretnél, Nagy kegyelmed titkos szentély,
Tiszta vággyal felruháztál, Új életre fölemeltél.
6. Magasztalunk égi fénynél, Áldunk, Urunk, mert szenvedtél,
Hirdetünk, mert feltámadtál, Irgalmasan megmentettél.

58. Zengd Isten nevét



1. Zengd Is - ten ne - vét, áldd nagy ke - gyel - mét! A



min - den - ség zúg - ja di - csé - re - tét! Az



an - gya - lok kó - ru - sa har - sog - va szól, Rá



uj - jong - va föld és az ég vá - la - szol.

2. A Fiút is áldd, ki üdvöt hozott,
E világért mindent feláldozott,
Majd elküldte hozzánk a nagy Pártfogót,
A megígért, áldott, hű Vigasztalót!
3. Ím, szívünk dicsér, ó, Szentháromság,
Víg hozsannát zengünk s halleluját.
Ha ajkunkon itt lenn elnémul a szó,
Fenn boldogan áldunk, nagy Mindenható!

59. Hálás szívvel áldunk Téged, Istenünk



1. Há - lás szív - vel ál - dunk Té - ged, Is - te - nünk.



Nézz le ránk az ég - ből, halld meg é - ne - künk!



Tró - nod meg nem ren - dül, mind - vé - gig meg - áll.



Zeng - jen hal - le - lu - jánk Hoz - zád, nagy Ki - rály!



Zeng - jen hal - le - lu - jánk Hoz - zád, nagy Ki - rály!

2. Jézus Krisztus, Úrként szívből tisztelünk,
Mert e földre jöttél, hogy elvedd a bűnt.
Báránként meghaltál értünk Golgotán,
/: A halált legyőzted Húsvét hajnalán.:/
3. Ott ülsz Isten jobbján, fényes trónuson;
Égi lények folyton áldnak hódolón.
Ég s föld minden lényé végül megtudja,
/: Hogy Te vagy a Bíró, Ég és föld Ura! :/

60. Szívből köszönöm, Uram



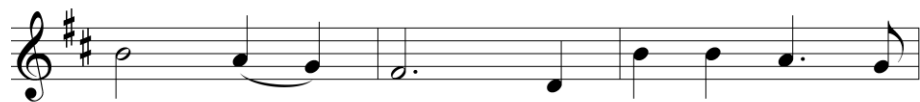
1. Szív - ből kö - szö - nöm U - ram, az é - le - tet, Mind a
2. Ál - dom, di - csé - rem ne - ved, mert úgy sze - retsz, Mi - kor



jó - ért, mit oly bő - ven ad - tál ne - kem, Zen - gek
pró - bák - kal küz - dök, Te rám te - kin - tesz, Fe - lém



há - la - é - ne - ket. Szív - ből kö - szö - nöm U - ram a
nyúj - tod szent ke - zed. Szív - ből kö - szö - nöm U - ram az



bé - ké - met, Most hoz - zád száll az
új e - rőt, A lel - kem há - la -



ö - röm hang - ja - in: Hal - le - lu - ja!
i - mát mond ne - ked: Hal - le - lu - ja!

2. Áldom, dicsérem neved, mert úgy szeretsz,
Mikor próbával küzdök, te rám tekintesz,
Felém nyújtod szent kezéd.
Szívből köszönöm, Uram, az új erőt.
A lelkem hálaimeit mond neked.
Halleluja!

61. Hálát adok, Uram, az életért



1. Há - lát a - dok, U - ram, az é - le - tért!



Ró - lad zeng é - ne - ket hegy, völgy s a rét!



A na - po - kat Te szá - mo - lod,



U - ram, én min - de - nért há - lát a - dok!

2. Hatalmad, Istenem, mindent fölér!
Szavadra engednek: tenger és szél,
Leborulnak a csillagok!
Uram, én mindenért hálát adok!

3. Imádom, Szent Atyám, dicső neved!
Te vagy a végtelen nagy szeretet.
Kegyelmed ma ingyen adod,
Uram, én mindenért hálát adok!

62. Bűneid átkos börtöne alján



1. Bű - ne - id át - kos bör - tö - ne al - ján,



Fojt a ső - tét - ség, kí - noz a csend,



Rég bi - to - rol - ja szí - ved a sá - tán



S hal - ni sze - ret - nél már o - da - lent.

2. Nyílik az ajtó, zengnek a fények,
Ó, ne aludj már! Hajnalodik!
Hű Urad itt van, add neki lényed:
Jézus a bűntől megszabadít!

3. Zúgjon a szél hát, szálljon a Lélek,
Szóljon az ének, zengjen a szív:
Győz ma az Úr és győz ma az élet,
Jöjj te is, élted Krisztusa hív!

63. Újszövetséged elfogadom



1. Új szö - vet - sé - ged el - fo - ga - dom, Ma - gam e - gé - szen o - da - a - dom,



Nem tar - tok sem - mit, le - gyen ti - éd, Fé - lel - me - im - től ir - gal - mad véd.

2. Áttört kezedbe teszem kezem,
Ne engedd, kérlek, hogy elvegyem.
Láncolj magadhoz örökre már,
Nincsen itt részem, nincs, ami vár.

3. Hű lenni nékem, tudom, nehéz,
De szívem, lássad, hű lenni kész.
Járva az utat, ha botlanék,
Emelj magadhoz, keresztedért.

64. Siessetek, hamar lejár



1. Si - es - se - tek, ha - mar le - jár! Ke - gyel - me már ré - g - ó - ta vár.



Ma még le - het, ma még sza - bad, bo - rulj le a ke - reszt a - latt!

2. Elszáll a perc, az életed, Ma még – ha jössz – elérheted.
Ne késs tovább, ne várj tovább: Ma kérd Atyád bocsánatát!

65. Új szívet adj



1. Új szí-vet adj, U-ram,én-ne-kem, Új szí-vet adj,



én Is-te-nem, a - mely csu-pán csak te - ér-ted ég,



S vé - led jár szün-te-len, csak vé - led szün - te - len.

2. Nyájas, vidám, szelíd, jó szívet,
Mely, Jézusom, te lakhelyed,
Hol egyedül a te hangod szól,
Mely véled van tele,
Csak véled van tele.

3. Jézus, a te gyógyító kezed
Mefogta már a szívemet,
S én is tudom, büntelen leszek
Majd nálad odafenn,
A mennyben odafenn.

66. Keresd az Istent, népem!



1. Ke - resd az Is-tent né - pem, ke - resd új u - ta - kon, ne



ü - res ke-gyes - ség - ben, sze - líd á - hí - ta - ton. Ke -



resd, a-mint a - kar - ja, fe - led - ve meg-szo - kást, hogy



meg - je - len - jen ar - ca és hoz-zon gyó-gyu - lást.

2. Ha kell az Úr kegyelme, kegyelmezz meg te is,
Hogy rád ragyogjon fénye, adj abból másnak is.
Szakíts bilincset, láncot, ne gyűjts te foglyokat,
Adj másnak szabadságot, csak így leszel szabad.

3. Keresd az Istent, népem, keresd új szívvel Őt!
Engedd, hogy Ő lehessen Urad minden fölött:
Irgalma eszközévé legyen ajkad, kezed,
Engedd: tegyen testvérré, s begyógyul majd sebed!

67. Egy szív érettem dobogott



1. Egy szív é - ret - tem do - bo - gott, egy



szív - nek nagy fáj - dal - ma volt, egy



szív en - gem hon sze - re - tett, egy



szív é - ret - tem meg - re - pedt.

2. Egy szívben az irgalom élt. Egy szív szerette a szegényt.
Egy szívben nem volt semmi folt. E szív Jézusom szíve volt.
3. Ha szívedre bűnbánat száll, Jöjj Jézushoz, mert szíve vár.
E szívben van számodra hely. Jöjj, szíved itt békére lel.

68. Jöjj, az Úr vár reád



1. Jöjj, az Úr vár re - ád, jöjj, a - míg if - jú vagy! É - le - ted ta - va - szát, de - rú -



jét ne - ki add! Ó, ne hagyd fe - je - det bűn - ben ő - szül - ni vén - hed -



tté, Ne csu - pán te - le - det vi - gyed vé - gül az Úr e - lé.

2. Ó, a szárnyas idő, mint az álom, repül,
Ámde zsákmányt szed ő, fogyunk szüntelenül.
Tétován mire vársz? Hallod - é már a hívó szót?
El ne késs, jaj, vigyázz, mire eszmélsz: a van csak volt.
3. Jézus hív, vele járj, erre váltott meg ő.
Lelki sziklára állj, élő víz onnan jó.
Ő nekünk utat tört, te is lépj arra hittel rá!
Már itt lent s odafönt téged ő tehet boldoggá!

69. Jöjj el az élet vizéhez



1. Jöjj el az é - let vi - zé - hez, Nél - kü - le szom - jas a szív.



Á - tok a - lól sza - ba - dulsz itt, Hű U - rad ő, a - ki hív.



Jöjj hát si - ess, jöjj, vár re - ád: Bé - ke a föld - ön, az üdv o - da - át!



Itt van az é - let, a for - rás, Nincs se - hol és so - ha más.

2. Jöjj újulásra e vízben, Új a hit, és szeretet,
Eltűnik itt, ami régi, S kezded az új életet.
Jöjj hát siess...

3. Jöjj hát az élet vizéhez, Jézus kínálja neked.
Árad az élet belőled, Kútfeje lesz a szíved.
Jöjj hát siess...

70. Boldog, kinek a béke (RÉ 8)



1. Bol - dog, ki - nek a bé - ke min - den vá - gya,



A - ki nyu - gal - mát csak te - tű - led vár - ja,



Ki vé - dő szár - nyad ár - nyá - ban pi - hen,



Vi - lát te - rem - tű, ál - dott Úr Is - ten!

2. Boldog, kit tiszta szeretet vezérel,
Miként a vándort csillag fénye éjjel,
Ki minden sértést, bánatmat feled,
S ellenségnek is nyújt mentő kezét.

3. Boldog, kit nem bántanak földi vágyak,
Kinek a lelke sóvárog utánad,
Szeme szünetlen ég felé tekint,
Boldog, ki él szent tetszésed szerint.

4. Boldog, ki tud túrni minden fájdalmat,
Kinek a szíve tiszta, mint a harmat,
Ajkán nem támad vádoló panasz,
Kegyelmed néki enyhülés, vigasz.

5. Ó, add, Atyám, míg itt a földön élek,
Teljes szívemből szolgáljak tenéked!
Mind verőfényben, mind keresztt alatt,
Tetőled várjam boldogságomat!

71. Uram, tiéd vagyok én (RÉ 213)



1. U - ram, ti - éd va-gyok én, Ma-gad-nak al - kot - tál,



A vi - lág-nak kez - de - tén Már ki - vá-lasz-tot - tál.

2. Uram, tiéd vagyok én, oltalmad takargat,
A Mindenható ölén találtam nyugalmat.
3. Te viselted gondomat, míg felnővekedtem,
Reád bízom magamat egész életemben.
4. Uram, tiéd vagyok én, tőled hitet kaptam,
Hogy a próbák tengerén hozzád ragaszkodjam.
5. Ördög, halál, bűn, világ mind ellenem támad:
Szívem tehozzád kiált, s békére lel nálad.
6. Uram, tiéd vagyok én életben-halálban,
Az öröklét küszöbén átlépek majd bátran.
7. Add, Uram, hogy testemtől lelkem könnyen váljon,
S mikor a kürt megszendül, kegyelmet találjon.

72. Jézus, te vagy nékem (RÉ 256)



1. Jé - zus, te vagy né - kem ő - ri - ző pász-to - rom,



Min-den bá - na - tom - bán hű - sé - ges gyá - mo - lom.



Ér - jen a - zért bár - mi szé - les e vi - lá - gon,



Vi - ga - szo - mat ben - ned min - dig meg - ta - lá - lom.

2. Megterhelt az élet nehéz keresztyével,
Atyám, benned bízva hordozom békével.
Mert tudom, akkor is szereted gyermeked,
Mikor rábocsátod dorgáló kezedet.
3. Keskeny utam visz bár csillagtalan éjbe,
Ha vihar dühöng is, nem esem kétségbe.
Érzem, hogy velem van az Úr erő s karja:
Fájdalmas lelkemet híven betakarja.
4. Majd ha végigküzdöm azt a nemes harcot,
Elérem már végre a csendes révpartot,
Az én Üdvözítőm, Jézusom vár engem,
Égi hajlékába befogadja lelkem.

73. Kérlek téged, Istenemet

Énekelhető az 500. dicséret (Krisztus, ki vagy nap és világ) dallamával is.



1. Kér-lek té-ged, Is-te-ne - met, Bocsásd meg min - den vét-ke - met,



Teremts bennem tisz-ta szí - vet, Há-lás szí-vet, hoz-zád hí - vet!

2. Te vagy nékem bizodalmam, A veszélyben légy oltalmam,
Mert kegyelmed árnyékában Lehetek csak biztonságban.
3. Hitet, Uram, tőled nyertem, Tartsd épségben ezt a kincsem:
Szent igéddel erősítsed, Növekedni te segítsed!
4. Országodat hadd keressem, Akaratod hadd kövessem,
Az igazság útját járjam, És az áldást tőled várjam!
5. Annyi részt adj földiekben, Mennyi hasznos az életben;
Kevéssel is elégíts meg, Dolgaimra erősíts meg!
6. De ha adnál nagy búséget, Távoztasd a kevélységet;
Vegyek mindent hál'adással, Siessek jót tenni mással!
7. Ha meghosszabbítod éltem, Gyámolítsad öregségem;
Te légy, Uram, bizodalmam, Reménységem és oltalmam.

74. Mindeddig vélem volt az Úr1. Mind - ed - dig vé - lem volt az Úr,
Mind - ed - dig vé - dett hűn az Úr,Meg - ál - dott min - den jó - val.
És ör - zött éj - jel, nap - pal.

Mind-ed - dig él - tem paj - zsa volt, Az éj - sza - ká - ban

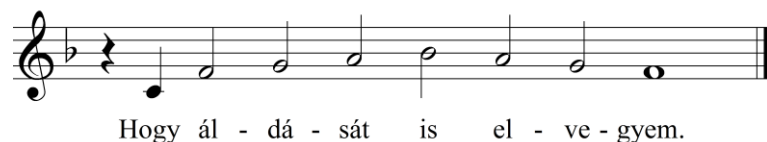
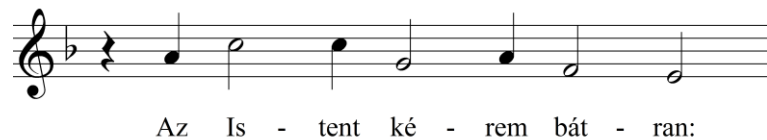
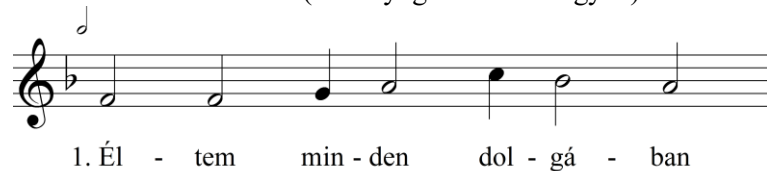


fényt a - dott. Mind-ed - dig meg - se - gí - tett.

2. Dicséret zeng az ajkamon, És hála tölti szívem,
Mert azt mind el se mondhatom, Hogy mit tett vélem Isten.
Míg élek, mindig hirdetem: Nagy dolgot tett az Úr velem,
Mindeddig megsegített.

75. Éltem minden dolgában

Énekelhető az 503. dicséret (Már nyugosznak a völgyek) dallamával is.



2. Tervezem bárhogy sorsom, És fáradozzam folyton,
Jövöm mégsem tudom. A tervek felborulnak,
S hogy mit hoz rám a holnap, Ma én azt még nem láthatom.
3. Ami velem történik, Az ő tervébe illik, S tudom, javamra van.
Igéjébe fogódzom, Rábízom minden gondom,
És szívem már nem nyugtalan.

4. Indulatom ha lázad, Őtőle jön bocsánat,
Türelme hozzám nagy. Bár gyakran elfelejtem,
Ő nem felejt el engem, Ő szüntelen velem marad.
5. Övé vagyok egészen, Ki megteremtett engem,
S mindeddig hordozott. Ő életemnek Atyja,
Ki értem Jézust adta. Hű Uramhoz hű maradok.

76. Ha utam borítja

2. Ha gyakran körülvesz kísértés töre, Ijeszt, hogy üdvöm is elveszthetem,
Nem alszik lelkemnek hűséges őre, Krisztusnak kegyelme elég nekem!
3. Ha vár a feladat, sürget a munka, Testem is, lelkem is erőtelen,
Az Úr a segítőm, amint megmondta, Krisztusnak kegyelme elég nekem!
4. Ha eljön maholnap utolsó órá, A földi vándorlást bevégezem,
Az Úrnak orcája ragyog majd énrám, Kegyelme örökre elég nekem!

77. Jézus, te égi szép



1. Jé - zus, te é - gi, szép, tün - dök - lő fé - nyű név,



Leg - szen - tebb én - ne-kem e föld ö - lén!



Ben - ned van ir - ga-lom, e - rőd ma - gasz - ta-lom,



Te - ró - lad zeng da-lom. ra - gyogj fe - lém!

2. Az élet száz veszély, én lelkem, mégse félj,
Míg ő hord karjain, hű Mestered!
Elhagynak emberek, mit árt, ha ő veled,
Töröld le könnyedet: Jézus szeret!
3. Akaratod nekem mutasd meg szüntelen,
Ne rejtse el, Mesterem, tetszésedet!
Vezérelj így magad, mutasd meg utadat,
Idegen tájakon jár gyermeked.
4. Tisztíts meg teljesen, szentelj meg, hadd legyen
Fényedből fénysugár az életem,
Míg a homályon át a lelkem otthonát,
Világosságodat elérhetem.

78. Velem vándorol utamon Jézus



1. Ve-lem ván - do - rol u - ta-mon Jé - zus, Gond és



fé - le-lem el nem ér. El-visz, el - se-gít en - gem a



cél - hoz Ő, a győ - zel-mes, hű ve - zér, Ő, a



győ - zel-mes, hű ve - zér.

2. Velem vándorol utamon Jézus, Ott az oltalom hű szívén.
Ha a szép napot fellegek rejtik, /: Ő az éltető, tiszta fény. :/
3. Velem vándorol utamon Jézus. Bár az út néha oly sötét,
Soha nincs okom félni a bajtól, /: Amíg irgalmas karja véd. :/
4. Velem vándorol utamon Jézus, Ez a vigaszom, baj ha jó.
Bármilyen súlyosak rajtam a terhek, /: Segít hordani, ott van ő. :/
5. Velem vándorol utamon Jézus, Túl a sír sötét éjjelén.
Fenn a mennyei, angyali karban /: Nevét végtelen áldom én. :/

79. Hűséged végtelen



1. Hű - sé - ged vég - te-len, A tyám, nagy Is - ten, El - hat a



mély - be s az e - gek fö - lé. Ir - gal-mad nem fogy a



mú-ló i - dő-vel. Ki vol tál, az ma-radsz mind ö-rök - ké.



Refr.: Hű - sé - ged vég-te-len, hű - sé - ged vég-te-len, Min-den nap



új ál - dás á - rad re - ám. Hi - á-nyom pó - to-lod



ha-tal-mas kéz-zel: Hű-sé-ged vég - te-len, U-ram, hoz-zám.

2. A tél, a nyár, az ősz, a fésző tavasz, A nap, a hold s a nagy csillagsereg
Ezt zengi szüntelen együttes karban: Te vagy az irgalom, a szeretet. (*Refr.*)
3. Eltörlöd bűnőmet, békéd vesz körül, Velem vagy, s lényed úgy megvidámít!
Erőt adsz mára, a holnapra reményt. Áldásod ontja rám bő árjait. (*Refr.*)

80. Légy az igaz álom



1. Légy az i - gaz ál - mom, ne él - tes - sen más,



Nél - kü - led min - den csak mú - ló va - rázs.



Á - raszd el az el - mém ha el - jő az éj,



vagy fel kél a Nap, a fé - nyem le - gyél.

2. Légy az igaz közlés, a szép bölcsesség, / Lelkemben együtt a föld és az ég. / Újjászült gyermek, s te égi Atyám, / Bensőmben élsz már, te vigyázol rám.
3. Légy biztos fegyver, a győzelmes kard, / Légy te az oltalmam páncél és pajzs. / Légy óvó hajlék, a mennybéli vár, / Lelkembe erő az erődből száll.
4. Gazdagság nem vonz, legyen bárkié, / Lényed az örökség mindörökké. / Szívemben mindig az első maradj, / Király a mennyben a kincsem te vagy.
5. Szív a szívedbe, te áradj belém / Mennyei boldogság tündöklő fény. / Te őrizd álmod, ha háború dúl, / hatalmad csúcán ze trónolsz az Úr.

81. Mint szarvas hús vízforrásra



1. Mint szar-vas hús víz - for-rás - ra, úgy szom-ja-zik lel - kem



rád, Vá - gyó - dom az é - lő Is - ten u - tán,



hogy mehessek Hoz - zá. Mért csüggedsz el, én lel - kem, hisz



paj - zsod ő és tá - ma-szod, Bízz az Úr - ban, mert



kar - ja meg-sza-ba-dít, s há - lá-val ál - do zol.

2. Éjjel nappal őrzött nagy kegyelme, éneke volt velem,
Mégis úgy érzem engem elfelejtett: Köszálam, Istenem.
Mért csüggedsz el...
3. Küldd el nékem fényed, igazságod, az vezessen engem,
Vigyen el a Te szent asztalodhoz, hadd zengjen éneke!
Mért csüggedsz el...

82. Tehozzád jövünk



1. Te - hoz-zád jö - vünk már Is - te - nünk,
A szí-vünk oly sö - tét, ó, se - gíts,



Ne szól-jon I - géd hi - á - ba!
É - lesz-sze I - géd vi - lá - ga.



Áldd meg, ó U - ram, ez é - ne - künk,



Le-gyen már csak ti - ed é - le - tünk,



Ne szól-jon I - géd hi - á - ba,



Ne szól-jon I - géd hi - á - ba!

2. Ha fülünk Igédre nem figyel, Lábunkkal járunk a sárban.
Vágyaink szakítanak Tőled el, Nem fénylik mécsünk világa.
Ó, Uram templommá hadd legyen,
A szívünk megszentelt hely legyen!
Ne szóljon Igéd hiába Ne szóljon Igéd hiába.

3. Ajkunkon hazugság bélyege, Megrontott életünk átka.
 Hogy állunk elődbe így Uram, Naponként Téged imádva?
 Nyisd meg a szemünk, hogy láthassunk!
 Szenteld meg ajkunk, hogy áldhassunk!
 Ne szóljon Igéd hiába, Ne szóljon Igéd hiába!

4. A szívünk összetört, ó, Uram, Itt állunk előtted gyászba'.
 A mélyből hozd ki az életünk, Ne szóljon Igéd hiába!
 Álld meg az Igét, hogy érthessük,
 Dicsérve Tégedet, élhessünk
 Ne szóljon Igéd hiába, Ne szóljon Igéd hiába!

83. Tégy, Uram, engem áldássá



1. Tégy, U-ram, en - gem ál - dás - sá! Lel - ke-det úgy vá - rom.



Tedd te a szí - vem há - lás - sá, hogy ne-ked szol - gál - jon!



Bár - ho-vá kül - desz, aj - kam-ról zeng - jen az új é - nek!



Tégy, U-ram, en - gem ál - dás - sá! Oly sok a bús é - let.

84. Az Úrnak zengjen az ének



1. Az Úr-nak zengjen az é-nek, kit di-csér ten-ger, a föld. Az



é - gen zúg-nak a fű-nyek, ne-ve nagy, min-dent be-tölt.



Ki-ált - sunk, mi is e - gyütt ki-ált - sunk! Föl az



Úr-hoz ki-ált - sunk! A Te ál - dá - sod száll-jon ránk, U-runk!

2. Ha bánat sebzi a szíved, majd Jézus hozzád hajol.
 Ha szádon hallgat az ének, csodaszép dalt ad: dalolj!
 /: Reménység, gyere áldott reménység,
 Gyere fényes reménység,
 Gyere hozzánk, hogy múljon a sötét! :/

3. Csak lépünk bátran az útra, nem várva semmit se már.
 Lesz harcunk újra meg újra, de a célban várva vár:
 /: Dicsőség, gyönyörű szép dicsőség,
 Örök, égi dicsőség.
 Neved áldassék, Jézus szerteszét! :/

85. Jézus a mi oltalmunk



Refr.: Jé - zus a mi ol - tal-munk, e - rős - sé - günk, ha
 Ő a mi pán - cé - lunk, e - rős paj - zsunk, ha



ránk sza-kad min - den baj, még - se fê - lünk.
 ránc tör az el - len - ség, ben - ne bíz - zunk.



1. Ez a Föld szét-hul - lik, min - den hegy el-om - lik,



de egy kő - szik - la ö - rök - ké áll.



Taj - ték - zik a ten - ger, gyil - kol a sok fegy - ver,



né - künk még - sem árt a ha - lál.

Refr.

2. Eladó már minden, örömd még sincsen, ha ez a forrás nem árad rád.
 Ő az, aki ingyen, már od'adott mindent, értünk áldozva önmagát.

Refr.

3. Fogták, elítélték és megfeszítették, Isten Fiát mi helyettünk.
 Nincs már ítélet, vád sohasem érhet, vére eltörölt minden bűnt. Refr

86. Hajnalórán



1. Haj - nal-ó - rán lel-kem éb - red szent sza-vad ha hall - ga-tom,
 Jöjj be hoz-zám, lásd, ki-tá - rom min-den aj - tóm, ab - la-kom!



Mes-te-rem, ta - níts a csend-ben szót-la-nul meg - ál - la-nom!

2. Hajnalórán zengi minden végtelen hatalmadat,
 Mesterem, taníts beszélni, gyöngé számba add szavad!
 Hadd siessek hozzád hívni mind a megfáradtakat!

87. Erdő mellett



1. Er - dő mel-lett est-vé-led-tem, Su-bám fe-jem a - lá tet-tem.



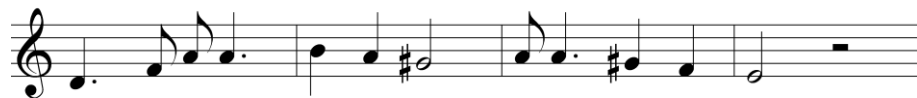
Ösz-sze-tet-tem két ke-ze-met, Úgy kér-tem jó Is-te-ne-met:

2. Én Istenem, adjál szállást!
 Már meguntam a járkálást;
 A járkálást, a bujdosást,
 Az idegen földön lakást.
3. Adjon Isten jó éjszakát,
 Küldje hozzám szent angyalát:
 Bátorítsa szívünk álmát;
 Adjon Isten jó éjszakát!

88. Sok számos esztendőket



1. Sok szá-mos esz - ten-dő - ket ví - gan meg-él - hess,



Nap - ja - i-dat szám-lál - ni ne lé - gyen ter - hes,



Az ég har - mat - ja szí-ve - det ú - jít - sa,



Ál - dá - sok ár - ja há - zad el bo-rít - sa.

2. Tenéked minden öröm holtig adassék,
Amellett semmi bánat ne barátkozzék,
Légyen éltednek virága mind kinyílt,
Szíved ne szenvedjen semmi sebes nyílt.
3. Míglen az egek Urát nyilván szemlélhesd,
Ott aztán az életet jobbal cserélhesd,
Az Úr a boldog életből részt adjon,
A szentek serge közükbe fogadjon.

89. Az Úr vezessen végig az úton (Ír áldás)



1. Az Úr ve-zes-sen vé-gig az ú-ton, ha szerteszt so-dor is a sors,



Mert ha Ő-ben-ne bíz-va bí-zunk, nagy örömben majd talál-ko-zunk.



És míg új - ra lát -juk egy-mást, Is-ten a ke-zé-ben tartson meg,



És míg új - ra lát -juk egy-mást, Is-ten a ke-zé-ben tartson meg!

90. Teremts bennem



1. Te-remts ben-nem tiszt - ta szí - vet, ó, U - ram! Az



e-rős lel - ket ú - jítsd meg ben - nem!



Ne - vess el en - gem a Te or - cád e - lől,



Szent lel - ked ne vond meg tő - lem!



Tá - mo-gass az en - ge-de-lmes - ség lel - ké - vel,



Sza-ba-dí - tá - sod ö - rő-mét add ne - kem!

91. Kenyered és borod táplál



1. Ke-nye-red és bo-rod táp-lál en - gem,



Te gyó-gyí-tod szí-vem, hogy-ha fáj.



Ma-radj ve-lem, úgy kér-lek, Jé - zus, ma-radj ve-lem!



Ti - ed va-gyok, Ne-ked é - lek már!

2. Amíg veled járok én az úton,
Minden gondom messze-messze száll.
Maradj velem...

3. Hétköznapi terhe, ami fáraszt,
Adj erőt, hanem bírom tovább!
Maradj velem...

4. A te tested éltesse bennünket,
Adjon nekünk lelki kenyeret!
Maradj velem...

5. A te véred által menekül meg
Földünk népe minden bűn alól.
Maradj velem...

6. Leborulva hálát adok néked
Szívemből most hála dala száll.
Maradj velem...

TARTALOM

ÜNNEPEK (évkör)

- Advent

1. Ó jöjj, ... Üdvözítő
2. Csillagoknak teremője
3. Jöjj, áldott nagy Királyunk
4. Áldott az egek Ura
5. Jövel,... Immánuel
6. A jöttöd miként várjam
7. Áldott az Isten
8. Kitárom előtted szívem

- Karácsony, v2ízkereszt

9. Hadd zengjen énekszó
10. Istennek szent Fia
11. Krisztus, Atya Istennek

- Óév, újév

12. Az esztendő fordulóján
13. Új esztendő virradott

- Böjti idő

14. Tisztítsd meg szíved
15. Jöjj, szabadíts meg

- Nagyhét

16. A Bárány hordja csendesen
17. Felnezek rád

- Húsvét

18. Uram, közel voltam hozzád
19. Mind jöjjetek, örvendjete
20. Dicsőség néked, Istenünk

- Áldozócsütörtök

21. Ó, győzelmes... (an.296)
22. Megváltónk földről

- Pünkösd

23. Jöjj, Szentlélek Úr Isten,

- Szentháromság

24. A menny Urának tisztelet

- Egyház, reformáció

25. Bár szétszakadva él

- Örök élet

26. Az élet nékem Krisztus
27. Bizony betelik az idő
28. Midőn eljön az én órá

ISTENTISZTELET

- Keresztelő

29. Ó örök Isten

- Úrvacsora

30. Hiszünk egy Istenben
31. Ó, én lelkem, dicsérjed
32. Ó, idvességes áldozat
33. Készülj Urad elé, lelkem

- Esküvő

34. Neked zendül Istenünk

NAPKÖZBEN

- Asztali áldás

35. Ki asztalt terítesz

- Este

36. A fényes nap
37. Ó, terjeszd ki, Jézusom

ZSOLTÁROK

38. Istenem, lásd meg
39. Seregeknek Ura
40. Aki veti segedelmét
41. Jer, örvendezzünk
42. Örüljete az Istennek

43. Dicsérd én lelkem

44. Ó, boldog az az ember

45. Jer, emlékezzünk

46. Dicsérjete az Istent

47. Jó dolog az Urat áldani

48. Áldjátok Istent

49. Isten nevét dicsérem

50. Urunk nagy nevét

51. Védelmezz, Istenem

52. Tehozzád emelem

KERESZTYÉN ÉLET

- Dicséret, hálaadás

53. Dicsérjük Istent!
54. Mind adjon hálát
55. Urunk ez a hála napja
56. Felséges Isten
57. Magasztalunk égi fénynél
58. Zengd Isten nevét
59. Hálás szívvel áldunk
60. Szívből köszönöm, Uram
61. Hálát adok, Uram az életért

- Bűnbánat, megtérés

62. Bűneid átkos börtöne alján
63. Újszövetséged elfogadom
64. Siessetek, hamar lejár
65. Új szívet adj
66. Keresd az Istent, népem!
67. Egy szív érettem dobogott
68. Jöjj, az Úr vár reád
69. Jöjj el az élet vizéhez

- Hitvallás, bizodalom

70. Boldog, kinek a béke
71. Uram, tied vagyok én
72. Jézus, te vagy nékem
73. Kérlek téged, Istenemet

74. Mindedig vélem volt az Úr

75. Éltem minde dolgában

76. Ha utam borítja

77. Jézus, te égi szép

78. Velem vándorol utamon

79. Hűséged végtelen

80. Légy az igaz álmom

81. Mint szarvas

82. Tehozzád jövünk már

83. Tégy, Uram, engem áldássá

- Ifjú egyház

84. Az Úrnak zengjen az ének
85. Jézus a mi oltalmunk
86. Hajnalórán lelkem ébred
87. Erdő mellett estvéledtem
88. Sok számos esztendőket
89. Az Úr vezessen
90. Teremts bennem
91. Kenyered és borod táplál e